

T.C.
MUNZUR ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

**GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜNDE GÖREV YAPAN PERSONELİN
SPOR TESİSLERİNİN YETERLİLİĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN
İNCELENMESİ (Tunceli İli Örneği)**

Selim ZEHİR

YÜKSEK LİSANS TEZİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

DANIŞMAN
Doç. Dr. Mustafa KIZILKOCA

TUNCELİ-2025

T.C.
MUNZUR ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

**GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜNDE GÖREV YAPAN PERSONELİN
SPOR TESİSLERİNİN YETERLİLİĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN
İNCELENMESİ (Tunceli İli Örneği)**

Selim ZEHİR
(220190037)

YÜKSEK LİSANS TEZİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

DANIŞMAN
Doç. Dr. Mustafa KIZILKOCA

TUNCELİ-2025

T.C
MUNZUR ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜNDE GÖREV YAPAN PERSONELİN
SPOR TESİSLERİNİN YETERLİLİĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN
İNCELENMESİ (TUNCELİ İLİ ÖRNEĞİ)

Selim ZEHİR
YÜKSEK LİSANS TEZİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

Bu tez 29.07.2025 tarihinde aşağıdaki jüri üyeleri tarafından oybirliği ile kabul edilmiştir.

İmza

Doç. Dr. Taner AKBULUT
(Fırat Üniversitesi)

BAŞKAN

İmza

Doç. Dr. Mustafa KIZILKOCA
(Munzur Üniversitesi)

DANIŞMAN

İmza

Dr. Öğr. Üyesi
Akif BOZKIR
(Munzur Üniversitesi)

ÜYE

Bu tez, Enstitümüz Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı'nda hazırlanmıştır.

Doç. Dr. Nagihan KARAASLAN AYHAN
Enstitü Müdürü

NOT: Bu tezde kullanılan özgün ve başka kaynaktan yapılan bildirişlerin, çizelge, şekil ve fotoğrafların kaynak gösterilmeden kullanımı, 5846 sayılı “Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu”ndaki hükümlere tabidir.

29/07/2025

ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ

Bu tezin bana ait, özgün bir çalışma olduğunu; çalışmamın hazırlık, veri toplama, analiz ve bilgilerin sunumu olmak üzere tüm aşamalarında bilimsel etik ilke ve kurallara uygun davrandığımı; bu çalışma kapsamında elde edilen tüm veri ve bilgiler için kaynak gösterdiğimi ve bu kaynaklara kaynakçada yer verdiğimi ve hiçbir şekilde “intihal içermediğini” beyan ederim. Herhangi bir zamanda, çalışmamla ilgili yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması durumunda, ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçları kabul ettiğimi bildiririm.

İmza
Selim ZEHİR

Danışman
Doç. Dr. Mustafa KIZILKOCA

TEŐEKKÖR

“Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde görev yapan personelin spor tesislerinin yeterliliğine ilişkin görüşlerinin incelenmesi” konusunda yüksek lisans tezini için desteğini, bilgisini ve yardımlarını esirgemeyen Danışman Hocam Doç. Dr. Mustafa KIZILKOCA’ ya ve Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğüne teşekkürlerimi sunarım.

Selim ZEHİR
TUNCELİ-2025

İÇİNDEKİLER

ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ	ii
TEŞEKKÜR.....	iii
İÇİNDEKİLER.....	iv
TABLolar LİSTESİ	vi
SEMBOLLER LİSTESİ	vii
KISALTMALAR LİSTESİ	viii
ÖZET	ix
ABSTRACT	x
1.GİRİŞ.....	1
2.GENEL BİLGİLER	4
2.1. Spor kavramı	4
2.1.1. Sporun tanımı	5
2.1.2. Sporun tarihçesi	6
2.1.3. Sporun temel amaçları	6
2.1.4. Sporun bireysel ve toplumsal açıdan önemi	7
2.2. Gençlik ve spor il müdürlüklerinin genel yapısı	8
2.2.1. Gençlik ve spor il müdürlüğü	8
2.2.2. Gençlik ve spor il müdürlüğünün görev ve sorumlulukları.....	9
2.2.3. Gençlik ve spor il müdürlüğü personellerini çalışma açısından etkileyen faktörler .	11
2.3. Spor tesisleri	12
2.3.1. Spor tesisinin tanımı	12
2.3.2. Spor tesislerinin önemi	13
2.3.3. Geçmişten günümüze spor tesisleri	14
2.3.4. Spor tesislerinin amaçları	15
2.3.5. Spor tesislerinde verimlilik.....	15
2.3.6. Spor tesislerinin spor kavramı içerisinde yeri ve önemi.....	16
2.4. Spor tesislerinin sınıflandırılması.....	17
2.4.1. Tek amaçlı spor tesisleri	17
2.4.2. Çok amaçlı spor tesisleri	17
2.4.3. Geleneksel olmayan spor tesisleri	17
2.4.4. Spor tesislerinin planlanması.....	18
2.4.5. Spor tesislerinin yapım kriterleri	18
2.4.5. Spor tesislerinde bulunması gereken özellikler	19
2.5. Tunceli gençlik ve spor il müdürlüğü.....	20
3. GEREÇ ve YÖNTEM	21
3.1. Veri toplama ve analiz süreci	21

3.2. Araştırma modeli	21
3.3. Araştırmanın evreni ve örneklem grubu	22
3.4. Veri toplama araçları	22
3.4.1 Kişisel bilgi formu	22
3.4.2. Verilerin toplanması	23
3.5. Verilerin analizi	23
4. BULGULAR	25
4.1. Katılımcıların demografik özellikleri	25
4.2. STYD ölçeğine ait güvenirlik analizi	26
4.3. STYD ölçeği puanlarının normallik ve faktör analizi	27
4.3.1. Normallik analizi	27
4.3.2. Faktör analizi	29
4.4. Gruplar arası farklılıkların incelenmesi	30
4.4.1. Cinsiyet değişkenine göre STYD puanlarının karşılaştırılması	30
4.4.2. Medeni duruma göre STYD puanlarının karşılaştırılması	31
4.4.3. Eğitim durumuna göre STYD puanlarının karşılaştırılması.....	32
4.4.4. Mesleki kıdeme göre STYD puanlarının karşılaştırılması	33
4.4.5. Görev yapılan birime göre STYD puanlarının karşılaştırılması.....	33
4.4.6. Spor tesislerinin yeterlilik düzeylerinin görev birimine göre incelenmesi (T-Testi Bulguları).....	34
5. TARTIŞMA VE SONUÇ	36
6. KAYNAKLAR.....	39
ÖZGEÇMİŞ	45
EKLER	46

TABLÖLER LİSTESİ

Tablo 4. 1. Katılımcıların demografik özelliklerine ait frekans ve yüzde dağılımları.....	25
Tablo 4. 2. Spor tesislerinin yeterlilik düzeyleri ölçeği (STYD) için güvenirlik analizi sonuçları (Cronbach's alpha ve madde-toplam korelasyonları)	26
Tablo 4. 3. Spor tesislerinin yeterlilik düzeyleri ölçeği (STYD)'ne İlişkin Normallik Dağılımı Sonuçları.....	27
Tablo 4. 4 . Spor tesislerinin yeterlilik düzeyleri ölçeği (STYD) değişkeninin normallik testi sonuçları (Kolmogorov-smirnov ve Shapiro-wilk).....	28
Tablo 4. 5. Spor tesislerinin yeterlilik düzeyi ölçeği (STYD) için açıklayıcı faktör analizi	29
Tablo 4. 6. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları).....	30
Tablo 4. 7. Katılımcıların medeni durumlarına göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları).....	31
Tablo 4. 8. Katılımcıların eğitim durumlarına göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Tek yönlü varyans analizi sonuçları)	32
Tablo 4. 9. Katılımcıların mesleki kıdem sürelerine göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Tek yönlü varyans analizi sonuçları).....	33
Tablo 4. 10. Katılımcıların görev yaptıkları birime göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları)	33
Tablo 4. 11. Spor tesislerine ilişkin değerlendirme puanlarının görev birimine göre karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları).....	34

SEMBOLLER LİSTESİ

SS	: Standart sapma
N	: Sayı
R	: Korelasyon değeri
P	: Anlamlılık düzeyi
F	: Varyans değeri

KISALTMALAR LİSTESİ

S.T.Y.D. : Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyi

ÖZET

Araştırmanın temel amacı, Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde görev yapan personelin, hizmet verdikleri spor tesislerinin fiziki, teknik, personel ve işlevsel yeterliliğine ilişkin görüşlerini ortaya koymaktır. Bu bağlamda; mevcut tesislerin altyapısı, ekipman donanımı, bakım-onarım süreçleri, kullanım verimliliği ve hizmet kalitesine yönelik algılar analiz edilerek, mevcut durumun güçlü ve zayıf yönleri belirlenmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, spor tesislerinin daha etkin kullanımı ve geliştirilmesine yönelik öneriler sunulması amaçlanmıştır.

Araştırmanın evrenini, Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı spor tesislerinde görev yapan tüm personel oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise gönüllülük esasına göre belirlenen, 27'si kadın ve 23'ü erkek olmak üzere toplam 50 personel oluşturmaktadır.

Veri toplama aracı olarak, Nacar (2011) tarafından geliştirilen “Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeylerinin Belirlenmesi Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 26.0 istatistik paket programından yararlanılmış; betimleyici istatistiklerin yanı sıra, gruplar arası farklılıkları belirlemek amacıyla Bağımsız Örneklem t-testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) uygulanmıştır.

Araştırma bulgularına göre, müdürler spor tesislerini genel olarak yeterli bulurken, diğer personel bu görüşe katılmamaktadır. Bu durum, kurumdaki görev ve sorumluluklara bağlı olarak tesis yeterliliğine ilişkin algıların farklılık gösterebildiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tesisler, yeterlilik, spor eğitimi, personel, altyapı, yatırımlar

ABSTRACT

An Examination of the Opinions of the Personnel Working at the Provincial Directorate of Youth and Sports on the Adequacy of Sports Facilities: The Case of Tunceli Province

The primary objective of the research is to reveal the opinions of personnel working within the Tunceli Provincial Directorate of Youth and Sports regarding the physical, technical, personnel, and functional adequacy of the sports facilities they serve. In this context, perceptions regarding the infrastructure, equipment, maintenance and repair processes, usage efficiency, and service quality of the existing facilities were analyzed to identify their strengths and weaknesses. Based on the findings, the aim is to offer recommendations for more effective use and development of sports facilities.

The research population consists of all personnel working in sports facilities affiliated with the Tunceli Provincial Directorate of Youth and Sports. The sample group consists of 50 personnel, 27 female and 23 male, who were selected on a voluntary basis.

The "Scale for Determining the Adequacy Levels of Sports Facilities," developed by Nacar (2011), was used as the data collection tool. SPSS 26.0 statistical package program was used in data analysis. In addition to descriptive statistics, an Independent Samples t-test and a One-Way Analysis of Variance (ANOVA) were used to determine differences between groups.

According to the research findings, while managers generally found the sports facilities sufficient, other personnel disagreed. This suggests that perceptions of facility adequacy can vary depending on the roles and responsibilities within the institution.

Keywords: Facilities, adequacy, sports education, personnel, infrastructure, investments

1.GİRİŞ

Günümüzde spor, bireylerin yalnızca fiziksel kapasitelerini artıran bir etkinlik olmanın ötesinde; sosyal uyumu destekleyen, yaşam kalitesini artıran ve toplumsal refahı pekiştiren bir kamu hizmeti olarak değerlendirilmektedir (Güngör, 2020). Sporun bu çok yönlü etkisinden faydalanmak, kaliteli ve erişilebilir spor tesislerinin varlığı ile mümkündür. Bu bağlamda, spor tesislerinin altyapı yeterliliği, teknik donanımı, işlevselliği ve hizmet kalitesi gibi unsurların etkin bir şekilde değerlendirilmesi önem arz etmektedir (Demir & Yıldız, 2019).

Tunceli ilinde son yıllarda spor alanında yapılan yatırımlar dikkat çekici bir artış göstermektedir. Ancak bu yatırımların, kullanıcı beklentilerini ve hizmet kalitesini ne ölçüde karşıladığı konusunun araştırılması, bölgesel spor politikalarının geliştirilmesi açısından önemlidir (Karataş, 2011). Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde görev yapan personelin görüşleri, bu bağlamda önemli bir veri kaynağı oluşturmaktadır.

Ayrıca spor tesislerinin etkin kullanımının, yalnızca fiziksel yapılarla değil, aynı zamanda yönetsel planlama ve kaynak tahsisi ile de ilişkili olduğu vurgulanmaktadır (DPT, 1994). Bu nedenle tesislerin yönetimi, bakım ve onarım süreçleri, personel yeterliliği ve kullanıcı memnuniyeti gibi unsurlar birlikte değerlendirilmelidir.

Bu çalışmada, Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı spor tesislerinde görev yapan personelin, görev yaptıkları tesislerin yeterlilik düzeyine ilişkin görüşleri analiz edilmiştir. Araştırma kapsamında spor tesislerinin fiziksel altyapısı, teknik donanımı, personel durumu, bakım-onarım süreçleri, işlevselliği ve hizmet kalitesi gibi boyutlar değerlendirilmiştir.

1.1. Araştırmanın Problemi

Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesindeki spor tesisleri, görevli personelin algılarına göre fiziki, teknik, işlevsel ve hizmet yeterliliği açısından ne düzeydedir?

1.2. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın temel amacı, Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görev yapan personelin, hizmet verdikleri spor tesislerinin yeterlilik düzeyine ilişkin görüşlerini ortaya koymak ve mevcut durumun güçlü ve zayıf yönlerini belirlemektir.

1.3. Araştırmanın Önemi

Bu çalışma, bölgedeki spor tesislerinin geliştirilmesi ve daha verimli kullanılmasına yönelik stratejilere katkı sağlaması açısından önemlidir. Elde edilen bulgular, yerel yönetimler ve ilgili kamu kurumları için yol gösterici olabilir.

1.4. Varsayımlar

- Katılımcıların anket sorularına objektif ve dürüst yanıt verdikleri varsayılmıştır.
- Kullanılan ölçme aracının geçerli ve güvenilir olduğu varsayılmıştır.
- Örneklem grubunun görüşlerinin araştırma evrenini temsil ettiği kabul varsayılmıştır.

1.5. Sınırlılıklar

- Araştırma sadece Tunceli ili Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı tesislerde görev yapan personelle sınırlıdır.
- Katılımcılar gönüllülük esasına göre belirlenmiştir.
- Veriler, belirli bir zaman diliminde toplanmıştır ve zamanla değişebilir niteliktedir.

1.6. Hipotezler

H0:STYD ölçeği puanlarında farklılık yoktur.

H1:STYD ölçeği puanları, personelin görev yaptığı birime göre anlamlı farklılık vardır.

H2:STYD ölçeği puanları, cinsiyete göre anlamlı bir farklılık vardır.

H3:STYD ölçeği puanları, eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık vardır.

H4:STYD ölçeği puanları, mesleki kıdeme göre anlamlı bir farklılık vardır.

H5:STYD ölçeği puanları, medeni duruma göre anlamlı bir farklılık vardır.

2.GENEL BİLGİLER

Çok sayıda spor branşı bulunduğu için, birçok yazarın spor tanımına ilişkin farklı görüşleri ve fikirleri vardır. Sporun tanımsal çerçevesinde ortaya çıkan farklılıklar; onun amaçları, işlevsel yönleri, uygulama alanları ve içerik bakımından çok boyutlu bir yapıya sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Spor kavramı, içsel oyun ve eğlence işlevine ek olarak, bir rekabet, belirli yeteneklerin nesnel bir karşılaştırması ve bu yetenekleri en üst düzeyde kullanma yeteneği olarak anlaşılır. Bu etkinliklere bireysel sporlar, takım sporları ve gösteri performansları dâhildir (Numan A, 2021).

2.1. Spor Kavramı

Spor kavramı, köken olarak Latince “dispotere” ve “deportere” fiillerine dayanmaktadır. Bu ifadeler, “ayırarak”, “uzaklaştırmak” ya da “bir şeyden feragat etmek” anlamlarını taşıyarak, sporun bedensel ve zihinsel yüklerden arınmayı amaçlayan yönüne işaret etmektedir. Terimin tarihsel gelişimi, boş zaman faaliyetlerinden organize fiziksel etkinliklere uzanan geniş bir dönüşüm sürecini yansıtmaktadır Spor, belli kurallara ve teknik hareketlere uygun olarak, eğlence ve rekabet standartları içinde, insanın bedensel ve ruhsal sağlığını geliştirmek, mücadele etmek, eğlenmek ve başarıya ulaşmak için yaptığı bir çabadır (Yalçın M, Kazak A, 2021).

Sporun toplumsal algı üzerinde büyük etkisi olmasına rağmen, sosyal yönü üzerine ciddi araştırmaların sayısı azdır. Sosyal bilimler alanındaki uzman kişiler, sporun toplum içerisinde fevkalade bir öneme sahip olduğunu belirtmektedirler. (Aydın H, 2020).

İnsanlar sporu sağlık, verimlilik veya boş zamanın değeri gibi çeşitli nedenlerle tercih etseler de, rekabet ve zafer ilkesi her zaman bunun altında yatar. Spor, insanların sağlık ve güvenlik için saldırgan dürtülerini kontrol etmeyi amaçlayan barışçıl bir savaş çalışmasıdır. Spor olgusu kamusal yaşama farklı yönlerden girmiş, insanların dikkatini çekmiş ve toplumun ilgisini her zaman ilgi odağı altında tutmuştur. Toplumların yaşamlarına dahil olan ve gerekli zevkleri, tutkuları ve ihtiyaçları oluşturan spor kavramı yeni dünya düzeninde toplumsal bir kuruluş olarak kabul edildiği bir şekle ulaşmıştır (Bozlu M, 2020).

Spor yapmaya ve izlemeye olan ilginin artması, modern sosyal yaşamın temel özelliklerinden biridir. Hem sporda hem de medyada, sosyal statü, dil, din, ırk veya cinsiyete

bakılmaksızın dünyanın dört bir yanından milyarlarca insanı aynı anda bir araya getirebilecek başka bir etkinlik yoktur. Modern yaşamda spor, bir kişinin bireysel yeteneklerinin, sosyal ve kişisel gelişiminin, sosyal sağlık, barış ve huzur dahil, gelişmesine katkıda bulunması beklenen bir alan olarak görülmektedir (Bozlu M, 2020).

2.1.1. Sporun tanımı

Spor, kişi ya da toplulukların, belirli kurallar örgüsünde, düzenli bir şekilde amaca ulaşmak için gerçekleştirdikleri her türlü etkinliktir (Gerçek A, 2017).

Spor, sosyal, ekonomik ve toplumsal kalkınmanın yanı sıra ruh sağlığını geliştirmek, kişiliğin oluşmasını ve karakter özelliklerinin gelişmesini sağlamak, bilgi, beceri ve yetenek hazinesini geliştirip, çevreye uyumunu kolaylaştırmak, bireylerin uluslararası alanda bütünleşme ve başarıyı yakalamalarına, insanın mücadele gücünü artırmaya, ayrıca belli kurallara uyarak yarışmalarda mücadele etme, heyecan yaşama, yarışmalara katılma ve zafere ulaşma amacıyla yapılan bir etkinliktir (Yasin YK, 2006).

Günümüzde spor, yalnızca bireyin fizyolojik yeterliliklerini geliştiren bir etkinlik olarak değil, aynı zamanda sosyal yapının önemli bir bileşeni olarak değerlendirilmekte; eğitim, sağlık, kültür ve ekonomi gibi birçok alanla doğrudan ilişkilendirilmektedir. Bu çok yönlü yapı, sporun tanımlanmasını zorlaştırmakta ve onu farklı disiplinlerin ilgi odağı haline getirmektedir. Özellikle modern toplumlarda, sporun organize edilme biçimi, kurumlaşma düzeyi ve yarattığı etki alanı, bireysel faydanın ötesinde kamusal bir değer haline geldiğini göstermektedir. Bu bağlamda spor hem bireysel gelişimin bir aracı hem de ulusal kalkınma stratejilerinin bir parçası olarak ele alınmakta; çeşitli politikalarla desteklenerek sürdürülebilir bir yapıya kavuşturulmaya çalışılmaktadır (Güven Ö, 2020).

2.1.2. Sporun tarihçesi

İnsanlık tarihinde spor, öncelikle bireyin güvenliği ve korunmasını sağlama mücadelesini temel alarak meydana gelmiştir. Tarihsel gelişimi dikkate alındığında spor faaliyetlerinin, insanın fiziki güç, yetenek ve aklının ortak kullanımı sonucu ortaya çıktığı söylenebilir. Sporun ilk ne zaman başladığını belirlemek çok zordur. Ancak M.Ö. Spor hareketlerinin ilk olarak Sümerler arasında ortaya çıktığı varsayılmaktadır, zira Sümer kalıntılarında M.Ö. 3000 ile 1500 yılları arasında boks ve güreşe benzeyen görüntüler tespit edilmiştir. (Kartal P, 2020).

Sporun ana temeli, insanın çeşitli engellere karşı kendi zihnini ve bedenini kullanarak mücadele etmesidir. Başka bir deyişle spor, etik değerler doğrultusunda bir olgu oluşumundan meydana gelir. Spor bireyin serbest zaman geçirmesini, eğlenmesini, mükemmel bir fiziksel formda olmasını, enerjik ve sağlıklı bir yaşam sürmesini sağlamakla birlikte aynı zamanda onu disiplinli olmaya, kurallara uymaya ve ölçülü bir yaşam tarzı sürmeye davet eder. Bu düşünceyle spor yapan toplumlar sadece birlik ve beraberlik içinde yaşamakla kalmaz, aynı zamanda bilimsel olarak gelişmiş, yaratıcı ve üretken toplumlar haline dönüşürler (İnal R, 2008).

2.1.3. Sporun temel amaçları

Spor, bireylerin fiziksel sağlığını korumanın yanı sıra, psikolojik ve sosyal gelişimlerini de destekleyen çok yönlü bir faaliyetdir. Toplumda sağlıklı yaşam bilincinin yaygınlaştırılması, disiplin, takım çalışması ve sosyal uyum gibi değerlerin kazandırılması, sporun başlıca amaçları arasında yer almaktadır (Güngör B, 2020). Bu amaçların hayata geçirilebilmesi, sporun bireyler tarafından erişilebilir ve sürdürülebilir şekilde yapılmasına bağlıdır. Bu bağlamda, spor tesislerinin toplumun farklı kesimlerine hizmet verebilecek nitelikte ve erişilebilirlikte olması büyük önem taşımaktadır. Yeterli ve işlevsel spor tesisleri, sporun tabana yayılmasını kolaylaştırarak bireylerin düzenli fiziksel aktivitelere katılımını desteklemektedir (Demir A, Yıldız M, 2019). Bu nedenle, sporun temel hedeflerine ulaşılmasında altyapı olanakları dolaylı fakat etkili bir rol oynamaktadır.

Sporun asıl amacı sağlıklı, mutlu, motive olmuş, çalışkan, dinamik, çağdaş bir toplum oluşturarak, sorumluluğunun bilincinde, görev bilincine sahip, beden ve ruh sağlığı yerinde, alçak gönüllü, yüksek ahlaki değerlere sahip, olumlu, üretken ve gelişmişlik düzeyi yüksek bir gelecek nesil yaratıp tüm insanları güçlü, dinamik, enerjik, dirençli, motive olmuş ve umut dolu tutmaktır (Coakley J, 2021).

2.1.4. Sporun bireysel ve toplumsal açıdan önemi

Spor, bireylerin toplumsal hayata katılımını kolaylaştıran ve sosyal etkileşim becerilerini geliştiren güçlü bir araçtır. Düzenli olarak sporla uğraşan bireyler, grup içinde iletişim kurmayı öğrenir, iş birliği yapma alışkanlığı kazanır ve aidiyet duygusu geliştirir. Bu yönüyle spor, yalnızca fiziksel ve psikolojik gelişimi destekleyen bir faaliyet olmanın ötesine geçer; aynı zamanda bireylerin toplumla uyum içinde yaşamasını sağlayan sosyal bir köprü işlevi görür. Dolayısıyla sporu yalnızca bireysel performansı artıran bir etkinlik olarak değerlendirmek, onun sosyalleştirici ve birleştirici gücünü göz ardı etmek olur. (Akça Ni, 2012). Atletizm, kişisel ilişkileri geliştiren ve insanları sosyal duygunun merkezine yerleştiren bir aktivitedir. Bu bağlamda sosyal gelişim, yaşadıkları toplumda veya kültürde yaşayan diğer insanlarla uyum sağlama ve yaşama yeteneği anlamına gelmektedir. İnsanlar, yaşadıkları toplumun sosyokültürel koşullarına göre içinde bulunduğu topluma dâhil olmaya çalışırlar.

Sporun bireyin sosyalleşme sürecine katkısı yalnızca topluma uyum sağlama yönüyle sınırlı değildir; aynı zamanda fiziksel ve ruhsal sağlık açısından da bireye önemli kazanımlar sunar. Fiziksel olarak sağlıklı bireyler, kendilerine özgü yetkinlikler geliştirerek yaşamın farklı alanlarında daha üretken ve dengeli bir şekilde var olabilirler. Bu yetkinliklerin erken yaşlarda kazanılması, bireyin yaşamı boyunca sürdürülebilir bir yeterlilik düzeyine ulaşmasını sağlar. Aksi takdirde, birey hem kendi potansiyelini gerçekleştirmekte hem de yaşam becerilerini etkin şekilde ortaya koymakta zorlanabilir. Bu nedenle, çocukluk döneminden itibaren bireyin hayatına entegre edilmesi gereken fiziksel aktivite planları; hareketin temel prensiplerini içeren, bedensel farkındalık kazandıran kapsamlı bir spor eğitimi yaklaşımıyla ele alınmalıdır. Bu yaklaşımlar, bireyin sadece bedensel değil, zihinsel ve sosyal gelişimini de destekleyerek çok yönlü bir gelişim ortamı sunar. (Akça Ni, 2012).

Spor ortaklığını sağlayarak topluluklar yaşadıkları kitlelerin dışındaki topluluklarla güçlü ilişkiler kurabilir ve bu ilişkileri geliştirebilirler (Zorba E, 2011). Spor branşlarının toplumsal yaşam üzerindeki etkisi, kültürel bütünlüğü desteklemedeki olumlu etkisi, toplumsal davranışa ve sosyokültürel gelişime katkısı ve insanların boş zamanlarına sağladığı birçok olumlu pozitif katkıları göz önünde bulundurulmalıdır. Bu konuyu örneklendirmek gerekirse spor etkinliklerindeki birkaç hareket, toplumsal yaşamdaki reflekslerimiz ile hareketlerimizi etkileyebilir (Akça Ni, 2012).

2.2. Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinin Genel Yapısı

Bakanlık Taşra Teşkilatı;

- Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü,
- Gençlik ve Spor İlçe Müdürlüklerinden meydana gelir (URL-1).

2.2.1. Gençlik ve spor il müdürlüğü

Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde görev yapan eğiticiler, buraya gelen öğrencilerin kişisel gelişimi ve sosyal destekleri için oluşturulacak politikaları belirleyerek karar alma ve uygulama çalışmaları yoluyla toplumsal yaşamın her alanında aktif katılımı sağlayacak öneriler planlayarak bu alanda gelişimde bulunurlar. Eğitim gruplarının ihtiyaçları doğrultusunda destek sağlayarak sıkıntılarıyla ilgili kurum ve kuruluşların hizmetlerinde koordinasyon ve iş birliğinde bulunurlar. Ayrıca akademik hizmetlerin imkân ve ihtiyaçlarına göre araştırma ve geliştirme yapmak, düşünce geliştirmek, bu alanda bilgi, rehberlik ve danışmanlık üstlenmek, araştırma ve projeler geliştirmek, spor faaliyetleriyle ilgili plan ve programlar çerçevesinde ve yönetmeliğe uygun olarak yürütülmesini denetlemek, spor alanında esas alınacak politikaları belirlemek, bunların yaygınlaştırılmasını ve geliştirilmesini teşvik edecek araştırmalar yapmak ve akademik öğrencilerin staj imkânlarından yararlanmasını tespit edecek koordinasyonu sağlamak üzere çeşitli pozisyonlarda çalışan yetkililer vardır. Kamuya ait yapılanmalarda görevde yükselme başvuruları kişilerin gelişim imkânlarının oluşumunda önemli hale gelmiştir (URL-3).

Gençlik ve Spor Bakanlığınca, Spor Genel Müdürlüğü hizmetleri için çıkartılan 3289 Sayılı Kanun'un 6.Maddesinde taşradaki hizmetlerini yürütmek amacıyla 81 ilde Gençlik ve

Spor İl Müdürlüğü ve bu illerimize bağlı ilçelerimizde Gençlik ve Spor İlçe Müdürlükleri kurulmuştur (URL-1). İlgili kanun hükümleri doğrultusunda kurulan birimlerimiz;

a) Spor hizmetleri birimleri

- 1) Spor Faaliyetleri Birimi
- 2) Sportif Değerlendirme ve Takip Birimi
- 3) Sicil Lisans ve Spor Kulüpleri Birimi
- 4) Okul Sporları Birimi
- 5) Spor Tesisleri Birimi

b) Gençlik hizmetleri birimleri

- 1) Gençlik Faaliyetleri Birimi

c) Yurt hizmetleri birimleri

- 1) Yurt İdare Birimi
- 2) Yükseköğrenim Özel Barınma Hizmetleri Birimi

ç) Diğer hizmet birimleri

- 1) Mali İşler Birimi
- 2) Personel ve Tahakkuk Birimi
- 3) Eğitim, Sosyal ve Kültürel Faaliyetler Birimi
- 4) Yatırım ve İnşaat Birimi
- 5) İşletmeler Birimi
- 6) Destek Hizmetleri Birimi
- 7) İhale ve Satın Alma Birimi
- 8) Protokol, Basın ve Halkla İlişkiler Birimi
- 9) Hukuk Hizmetleri Birimi
- 10) Rehberlik ve Araştırma Birimi

2.2.2. Gençlik ve spor il müdürlüğünün görev ve sorumlulukları

Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri, merkezi yönetimin yerel düzeyde gençlik ve spor politikalarını hayata geçiren önemli kamu kuruluşları arasında yer almaktadır. Bu müdürlükler, genç nüfusun kişisel, sosyal ve kültürel gelişimini destekleyici faaliyetleri organize etme; sporun her yaş grubuna ulaşmasını sağlama ve mevcut tesisleri etkin biçimde kullanıma açma gibi çok boyutlu sorumluluklara sahiptir.

Temel görev alanlarından biri olan spor faaliyetleri kapsamında; il düzeyinde spor etkinliklerinin planlanması, amatör ve profesyonel spor kulüplerine destek verilmesi, spor eğitimi ve yarışmaların düzenlenmesi gibi işlevler yürütülmektedir. Aynı zamanda sporun tabana yayılması hedefi doğrultusunda okullar, belediyeler ve sivil toplum kuruluşları ile iş birliği içerisinde çeşitli projeler geliştirilmektedir.

Gençlik alanında ise müdürlükler, gençlerin serbest zamanlarını verimli değerlendirebileceği sosyal, kültürel ve eğitsel programlar düzenleyerek onların aktif yurttaşlar olarak gelişimlerine katkı sunar. Bu çerçevede gençlik merkezleri, kamplar, gönüllülük projeleri, liderlik eğitimleri ve farkındalık atölyeleri gibi uygulamalar ön plana çıkmaktadır. Müdürlükler ayrıca, dezavantajlı gruplara yönelik kapsayıcı çalışmalar yürüterek sosyal eşitsizliklerin azaltılmasına katkı sağlar.

Sonuç olarak, Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri hem bireylerin yaşam kalitesini artırmayı hedefleyen uygulamaların yürütücüsü hem de gençliğin topluma etkin katılımını teşvik eden stratejik bir aktör konumundadır. Bu bağlamda, kurumsal işleyişlerinin güçlendirilmesi ve yerel ihtiyaçlara duyarlı politika üretimi, müdürlüklerin işlevselliğini artıracaktır.

Bakanlık tarafından takibi yapılan uluslararası programlar çerçevesinde il müdürlüğü tarafından yapılması gereken iş ve işlemlerin takibinin yapılmasını sağlamak,

Bakanlığın ve taşra müdürlüklerinin taraf olduğu adli ve idari dava dosyalarına ait iş ve işlemlerin takibinin yapılarak, lüzumu halinde mahkeme ve duruşmalarda Bakanlığın temsil ederek önleyici tedbirleri harekete geçirmek,

Gençlerin kötü alışkanlıklara başlamaması amacıyla koruyucu tedbirler olarak bu konuda faaliyetler yürütmek,

Spor kültürünün gençlere özendirilmesi aşıl原因arak, gelişip yaygınlaştırılması konularında her türlü tedbiri almak,

Taşra birimlerinin çalışma esaslarının planlanarak bu çalışmalar ve programlar doğrultusunda yürütülmesini sağlamak,

Bakanlığın ek ders uygulamalarına ilişkin olarak, ilgili mevzuatında verilen görevleri yerine getirmek üzere bulunması halinde hizmet müdürleri, bulunmaması durumunda ise gençlik, spor ve yurt alanlarından birer şube müdürü ile eğitim, sosyal ve kültürel faaliyetlerden sorumlu yöneticiden oluşacak İl Eğitim Komisyonunun kurulmasını sağlamak,

Mevzuat ve kanun hükümleri ile verilen görevler ile Bakanlıkça verilen diğer görevleri yapmak (URL-3).

2.2.3. Gençlik ve spor il müdürlüğü personellerini çalışma açısından etkileyen faktörler

Kamu kurumlarında görev yapan personelin iş verimliliği ve kurumsal bağlılığı, sadece bireysel çaba ve yetkinliklere değil, aynı zamanda örgütsel yapı, yönetsel yaklaşımlar ve sosyal destek sistemleri gibi çok boyutlu faktörlere bağlıdır (Demir A, Yıldız M, 2019). Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri, gençlik politikalarının uygulanması ve spor faaliyetlerinin yaygınlaştırılması gibi önemli görevleri yerine getirirken, personelin etkinliğini artırmak adına bu faktörleri dikkate almak durumundadır.

Çalışma ortamının fiziksel koşulları ve teknolojik altyapısı da çalışan verimliliğini etkileyen çevresel faktörlerdendir. Özellikle saha temelli görev yapan personelin, faaliyetlerini etkin biçimde sürdürebilmesi için gerekli olan araç, gereç ve lojistik desteklerin sağlanması, işin kalitesini doğrudan belirler. Yetersiz altyapı, görevlerin zamanında ve etkili biçimde yerine getirilmesini engelleyerek personelin motivasyonunu düşürebilir (Glemarec, Puppim de Oliveira, 2012).

Örgütsel yapı ve yönetim anlayışı, çalışan motivasyonunu ve iş doyumunu belirleyen temel unsurlar arasındadır. Açık ve adil bir yönetim yaklaşımı benimseyen kurumlarda, personelin yöneticilerle kurduğu ilişki daha sağlıklı olmakta, bu da görev sorumluluğunu sahiplenmesini kolaylaştırmaktadır (Güngör B, 2020). Otoriter ve tek yönlü iletişime dayalı yönetim biçimleri ise, personel üzerinde baskı oluşturarak kurumsal aidiyetin zayıflamasına neden olabilir. Özellikle gençlik ve spor gibi dinamik alanlarda, katılımcı ve destekleyici liderlik anlayışları daha etkili sonuçlar doğurmaktadır (Ekici S, Belli E, Gürbüz A, 2009).

Bununla birlikte, kurum içi iletişim, sosyal destek mekanizmaları ve psikolojik güven ortamı da personelin duygusal iyi oluş hali üzerinde belirleyici rol oynar. Çalışanlar arasında sağlıklı iletişim kanallarının açık olması, sorunların zamanında paylaşılmasına ve çözüm odaklı bir çalışma kültürünün gelişmesine katkı sağlar. Aynı şekilde, yöneticilerin çalışanlarını sadece görev yönüyle değil, bireysel ihtiyaçlarıyla da gözeten bir anlayışla hareket etmesi, kurumsal sadakati artırır (Çevik M, 2022).

Sonuç olarak, Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinde görev yapan personelin çalışma performansını etkileyen faktörler, yalnızca bireysel düzeyde değil; kurumsal yapı, yönetsel yaklaşımlar, fiziksel ortam ve sosyal ilişkiler çerçevesinde çok yönlü olarak ele alınmalıdır. Bu

faktörlerin bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmesi hem çalışan memnuniyetini artıracak hem de kurumun sunduğu hizmetin kalitesine doğrudan katkı sağlayacaktır.

2.3. Spor Tesisleri

Spor tesisleri, bireylerin ya da grupların düzenli ve organize biçimde fiziksel etkinliklerde bulunabilmeleri amacıyla tasarlanıp inşa edilen özel alanlardır. Spor branşlarının çeşitlenmesi ve bu branşlara olan ilginin artması, küresel ölçekte sporun gelişmesini sağlamış; bu durum ise spor tesislerinin tasarımında ve işlevselliğinde yenilikçi yaklaşımları zorunlu kılmıştır. Çağın gereksinimlerine ve kullanıcı beklentilerine yanıt verebilecek nitelikte, çok işlevli ve modern tesislerin planlanması günümüzde yaygın hale gelmiştir. (Özer U, 2017).

Sporun toplum genelinde yaygınlaştırılması ve bireylerin farklı branşlarda etkinlik göstermesi, yalnızca bireysel istek ve yeteneklerle sınırlı değildir. Sosyoekonomik gelişmişlik düzeyi, gelir seviyesi, coğrafi konum, iklim koşulları, iletişim olanakları ve devlet politikaları gibi çeşitli faktörler, bireylerin spora katılımını ve tercih ettikleri branşları doğrudan etkilemektedir. Özellikle düşük gelirli bölgelerde yaşayan bireyler, spor tesislerine erişimde ve düzenli fiziksel aktiviteye katılımda çeşitli engellerle karşılaşmaktadır. Bu durum, sporun toplumun tüm kesimlerine eşit şekilde ulaştırılmasını zorlaştırmakta ve sosyoekonomik eşitsizlikleri derinleştirmektedir (Guthold R., Stevens G. A., Riley L. M., Bull F. C., 2020).

2.3.1. Spor tesisinin tanımı

Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın *Özel Beden Eğitimi ve Spor Tesisleri Yönetmeliği*'ne göre spor tesisleri; gerçek veya tüzel kişiler tarafından beden eğitimi ve spor programlarının yürütülmesi amacıyla kurulan fiziksel mekânları ifade etmektedir (URL-2). Bu tesisler, yapı türü ve kullanım amacına göre kapalı, açık ve çok amaçlı spor kompleksleri şeklinde sınıflandırılabilir.

Spor tesisleri, bireylerin düzenli fiziksel aktivitelere katılımını teşvik etmek amacıyla tasarlanan ve fiziksel, teknik ile işlevsel özellikler açısından çeşitlilik arz eden yapılardır. Bu yapılar yalnızca profesyonel sporun gerçekleştirildiği alanlar değil; aynı zamanda bireylerin fiziksel ve ruhsal sağlığını destekleyen, sosyalleşme fırsatları sunan, boş zamanların değerlendirilmesine olanak sağlayan ve yaşam kalitesini artırmayı hedefleyen kamusal yaşam

alanlarıdır. Aynı zamanda spor tesisleri, toplumun farklı sosyal kesimlerini bir araya getirerek sosyal bütünleşmeye katkı sağlamakta; özellikle genç bireylerin sağlıklı yaşam alışkanlıkları geliştirmelerinde önemli bir rol oynamaktadır (Gümüş ve Öztürk, 2019).

Bu bağlamda, spor tesisinin tanımı yalnızca fiziksel sınırlarla belirlenmiş bir yapı olarak ele alınmamalıdır. Tesisin altyapısı, yönetim modeli, erişilebilirliği, hedef kullanıcı kitlesine sunduğu hizmet çeşitliliği ve kullanım olanakları da tanımın kapsamını belirleyen unsurlar arasında yer almaktadır. Günümüz modern spor tesisleri; gelişmiş teknolojik donanımları, sürdürülebilir çevresel düzenlemeleri ve kapsayıcı tasarım anlayışı ile hem performans odaklı sporculara hem de amatör kullanıcılara hizmet verecek şekilde yapılandırılmıştır. Dolayısıyla spor tesisleri, yalnızca fiziksel mekânlar değil; bireylerin fiziksel yeterliliklerini geliştirmelerine, psikolojik iyi oluş düzeylerini artırmalarına ve sosyal ilişkilerini güçlendirmelerine katkı sunan çok yönlü ve bütüncül yapılardır (Gümüş ve Öztürk, 2019).

2.3.2. Spor tesislerinin önemi

Spor tesisleri, yalnızca fiziksel aktivite gerçekleştirilen alanlar değil; aynı zamanda bireylerin yaşam kalitesini artıran, toplumsal dayanışmayı teşvik eden ve sağlıklı yaşam kültürünün toplum genelinde benimsenmesini sağlayan çok yönlü sosyal mekânlardır. Günümüzde hızlı kentleşme, teknolojik gelişmeler ve dijitalleşme süreciyle birlikte bireylerin fiziksel hareketliliğinde önemli ölçüde azalma meydana gelmiştir. Bu durum, spor tesislerinin bireyleri düzenli fiziksel aktiviteye yönlendirme fonksiyonunu daha da önemli kılmaktadır (Koçak, 2020).

Bu bağlamda spor tesisleri, başta genç bireyler olmak üzere tüm yaş gruplarının fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişimlerini destekleyen birer kamusal yapı olarak, toplum sağlığının korunması ve geliştirilmesi stratejilerinin temel bileşenleri arasında yer almaktadır. Nitekim yapılan çeşitli bilimsel araştırmalarda, düzenli erişimin sağlandığı, donanımlı ve kapsayıcı nitelik taşıyan spor tesislerinin bulunduğu bölgelerde obezite, stres ve kronik hastalık oranlarında anlamlı azalmalar gözlemlenmiştir (Eime et al., 2013).

Spor tesislerinin yeterliliği ve erişilebilirliği, ülkelerin spor politikalarının etkinliğiyle doğrudan ilişkilidir. Stratejik olarak planlanmış ve sürdürülebilir ilkeler doğrultusunda inşa edilmiş spor alanları, yalnızca elit sporcu yetiştirme süreçlerine değil; aynı zamanda toplumun genel refah düzeyinin artırılmasına da katkı sağlamaktadır. Bu doğrultuda, spor tesislerine

yönelik yatırımlar, yalnızca sportif başarıya değil, toplumsal kalkınma, sosyal bütünleşme ve halk sağlığı açısından da çok boyutlu kazanımlar sunmaktadır (Gümüş ve Öztürk, 2019).

Sonuç olarak, spor tesislerinin önemi bireysel düzeyde fiziksel sağlığın korunması ve yaşam kalitesinin artırılmasının ötesinde, toplumsal ve ekonomik düzeyde de önemli etkiler yaratmaktadır. Erişilebilir, güvenli ve işlevsel tesislerin varlığı; hem bireylerin fiziksel aktiviteye katılım oranlarını artırmakta hem de toplumsal kaynaşmayı ve dayanışmayı güçlendirmektedir.

2.3.3. Geçmişten günümüze spor tesisleri

Spor tesisleri, tarih boyunca farklı medeniyetler için yalnızca fiziksel aktivitelerin gerçekleştirildiği alanlar değil; aynı zamanda toplumsal prestij ve kültürel temsiliyetin sembolleri olmuştur. Antik Yunan döneminde ortaya çıkan ilk organize spor tesisleri, bireyleri bir araya getiren yapılar olarak kamusal yaşamın önemli bir parçasını oluşturmuştur. M.Ö. 776 yılında Olimpia’da gerçekleştirilen ilk Olimpiyat Oyunları için inşa edilen stadyum, sporun kitlesel boyut kazandığı ilk örneklerden biri olarak kabul edilmektedir (Koryürek, 2003).

Roma İmparatorluğu döneminde bu yapıların kapsamı genişlemiş, toplumsal eğlence ve güç gösterisiyle iç içe geçmiş devasa tesisler inşa edilmiştir. Bunların en bilineni, yaklaşık 50.000 kişilik kapasitesiyle Coliseum’dur. Çok katmanlı mimarisi, seyirci sınıflamasına dayalı oturma düzeni ve kapsamlı işlevselliği, modern stadyumların yapısal ve yönetsel özelliklerine öncülük etmiştir (Fried, 2005).

Günümüzde ise spor tesisleri, teknolojik gelişmelere ve kullanıcı ihtiyaçlarına paralel olarak çok amaçlı yapılar hâline gelmiştir. Tarihsel süreçte temel işlevleri korunsa da; erişilebilirlik, güvenlik, sürdürülebilirlik ve medya altyapısı gibi yeni unsurlar tesis planlamasında belirleyici hâle gelmiştir. Ayrıca, kalabalık kitlelerin yönetimi, şiddet riskinin önlenmesi ve kamu güvenliğinin sağlanması gibi yönetsel uygulamalar geçmişte olduğu gibi günümüzde de geçerliliğini korumaktadır (Fried, 2005).

Sonuç olarak, spor tesislerinin tarihsel gelişimi; fiziksel aktivitenin çok ötesine geçen, toplumsal, kültürel ve teknolojik dönüşümlerle şekillenen bir yapıyı ortaya koymaktadır. Bu evrimsel süreç, geçmişin deneyimlerini korurken çağın gerekliliklerine uyum sağlayan bütüncül bir tasarım ve yönetim anlayışını beraberinde getirmiştir.

2.3.4. Spor tesislerinin amaçları

Spor tesisleri, yalnızca sportif faaliyetlerin gerçekleştirildiği mekânlar değil; aynı zamanda bireylerin fiziksel, ruhsal ve sosyal gelişimlerine katkı sağlayan, toplumsal işlevi bulunan yapılardır (Karaküçük & Aşçı, 2021). Her ne kadar bazı tesisler ticari işletmelerin çatısı altında faaliyet gösterse de, spor tesislerinin temel amacı kâr elde etmekten ziyade, kamu yararına hizmet üretmektir. Bu bağlamda, spor tesisleri; bireylerin fiziksel aktivitelere düzenli katılımını sağlamak, sağlıklı yaşam biçimlerini desteklemek ve sosyal bütünleşmeye katkıda bulunmak gibi çok boyutlu hedefler taşımaktadır (Ekenci, 2002).

Spor örgütlerinin genel hedefleri ulusal ve uluslararası spor politikaları doğrultusunda şekillense de, her kurumun faaliyet gösterdiği sosyo-kültürel çevreye bağlı olarak belirlediği özgün hedefleri de bulunmaktadır (Ekenci, 2002). Örneğin; gençlerin spora yönlendirilmesi, zararlı alışkanlıklardan uzak tutulması, sosyal becerilerin geliştirilmesi ve spor kültürünün yaygınlaştırılması bu özel hedefler arasında sayılabilir.

Ayrıca, çağdaş spor yönetimi anlayışı kapsamında spor tesisleri yalnızca performans sporcularını değil, her yaştan bireyi kapsayacak biçimde planlanmaktadır. Bu yönüyle spor tesisleri, sosyal içermeyi teşvik eden, cinsiyet eşitliği ve engelli bireylerin katılımı gibi evrensel ilkelere de hizmet eden yapılar hâline gelmiştir (Karaküçük & Aşçı, 2021).

Sonuç olarak, spor tesislerinin amaçları yalnızca sportif çıktılarla sınırlı olmayıp; bireylerin yaşam kalitesini artıran, toplumsal etkileşimi güçlendiren ve sağlıklı toplumların inşasına katkı sunan çok yönlü hedefleri kapsamaktadır.

2.3.5. Spor tesislerinde verimlilik

Spor tesislerinde verimlilik kavramı, yalnızca fiziksel mekânların yoğun kullanımı ya da finansal getiri ile sınırlı değildir. Verimlilik, aynı zamanda hizmet kalitesinin artırılması, kullanıcı memnuniyetinin sağlanması ve çevresel sürdürülebilirliğin korunması gibi çok boyutlu unsurları içermektedir. Bu bağlamda, etkin bir spor tesisinde hem çalışanlara sağlıklı ve güvenli çalışma koşulları sunulmalı hem de kullanıcıların fiziksel ve ruhsal iyilik hâlini destekleyen kaliteli hizmet süreçleri oluşturulmalıdır. Dolayısıyla spor tesislerinde verimlilik, sadece çıktı odaklı bir performans göstergesi değil; sosyal sorumluluk, insan odaklılık ve çevre

duyarlılığı gibi ilkelerle bütünleşmiş stratejik bir yaklaşım olarak değerlendirilmelidir (Karaküçük & Aşçı, 2021).

2.3.6. Spor tesislerinin spor kavramı içerisinde yeri ve önemi

Spor tesisleri, sporun kurumsallaşması ve topluma yayılması açısından merkezi bir role sahiptir. Bu tesislere ayrılan bütçe, sağlanan teşvikler ve sürdürülen yatırımlar; ülkelerin spora ve spor altyapısına verdiği önemin bir göstergesi olarak kabul edilmektedir (Güven, 1999). Ancak sporun gelişimi yalnızca fiziksel yapıların inşasıyla değil, aynı zamanda bu yapıların erişilebilirliğinin artırılması, tanıtım faaliyetlerinin yürütülmesi ve kamu bilincinin oluşturulması ile mümkündür. Bu nedenle, spor tesislerinin görünürlüğünün sağlanması ve toplumsal farkındalığın artırılması için medya ve kamu iletişimi stratejik bir önem taşımaktadır (MEB, 2020).

Sporun gelişimini değerlendirebilmek için; desteklenen lisanslı sporcu sayısı, aktif spor kulübü varlığı ve düzenlenen spor organizasyonlarının sayısı gibi göstergelere de dikkat edilmelidir. Zira başarılı bir spor politikası; yalnızca altyapı yatırımlarına değil, aynı zamanda nitelikli insan kaynağına ve etkin bir yönetim organizasyonuna da ihtiyaç duyar (Karaküçük, 1997).

Bunun yanında, son yıllarda geleneksel ve organizasyon temelli spor faaliyetlerinin yerine, bireysel, doğa temelli ve gayri resmi spor etkinliklerine yönelim artmıştır. Bu değişim, bireylerin doğayla uyumlu ve kişisel tempoya uygun fiziksel aktivite arayışlarının artmasıyla doğrudan ilişkilidir. Ancak bu tür faaliyetlerin sürdürülebilirliği için yalnızca doğal alanlara değil; aynı zamanda doğru yönlendirme, ulaşılabilirlik ve kültürel destekleyicilerin de devreye alınması gereklidir (Taşmektepligil & Bostancı, 2000).

Spor tesislerinin planlamasında nüfus yoğunluğu, ulaşım imkânları ve çevresel uygunluk gibi kriterlerin yanı sıra mimari estetik, kullanıcı konforu ve işlevsellik de gözletilmelidir (DPT, 1994). Zira modern spor tesisleri yalnızca fiziksel aktivite alanı değil; aynı zamanda bireylerin sosyalleştiği, ruhsal açıdan desteklendiği ve yaşam kalitesini artırdığı çok işlevli yapılar olarak konumlanmaktadır (Keleş, 1996).

2.4. Spor Tesislerinin Sınıflandırılması

Spor tesisleri, sahiplik yapısı, hizmet verdikleri kitle ve finansman modellerine göre farklı kategorilere ayrılmaktadır. Ammon ve Stotlar (2003), bu tesisleri kamu, özel sektör, kar amacı gütmeyen kuruluşlar ve eğitim kurumlarına bağlı olmak üzere dört grupta sınıflandırmıştır. Bu sınıflandırma, tesislerin yönetim ve finansal sürdürülebilirliğini anlamada temel bir rehber sağlamaktadır. Böylelikle, tesislerin etkin kullanımı ve stratejik yönetimi mümkün olmaktadır.

2.4.1. Tek amaçlı spor tesisleri

Tek amaçlı spor tesisleri, belirli bir spor branşına özel olarak tasarlanır ve sadece o sporun ihtiyaçlarına hizmet eder. Bu tür tesisler, genellikle özel amaçlı olup, belirli spor dallarına yönelik altyapı ve donanım içerir. Örneğin, off-road pistleri, MotoGP parkurları, golf sahaları ve bowling salonları gibi yapılar bu kategoriye dahildir (Ammon & Stotlar, 2003).

2.4.2. Çok amaçlı spor tesisleri

Çok amaçlı spor tesisleri, farklı spor branşlarına ve etkinliklere hizmet verebilen, çok işlevli yapılar olarak tanımlanır. Bu tesisler, kitle sporları için tasarlanmış olup, geniş katılıma olanak sağlar. Futbol, basketbol sahaları ve atletizm pistleri yaygın örneklerdendir. Aynı zamanda teknik donanımları (ısıtma, havalandırma, aydınlatma) ile kullanıcı konforunu destekler (Karaküçük & Aşçı, 2021).

2.4.3. Geleneksel olmayan spor tesisleri

Geleneksel olmayan spor tesisleri, macera ve adrenalin sporlarına yönelik modern ve yenilikçi alanlardır. Bu tesisler, sporseverlerin farklı deneyimler yaşamasını sağlar. Buz pateni salonları ve dağ tırmanışı alanları gibi örnekler, bu kategorinin tipik örnekleri arasında yer alır (Müller & Ros, 2019).

2.4.4. Spor tesislerinin planlanması

Spor tesislerinin etkili ve sürdürülebilir şekilde işletilmesi, belirli yönetsel ilkelerin dikkate alınmasını gerektirir. Bu süreçte, özellikle iki temel ilke yönetsel açıdan büyük önem taşımaktadır (Eryılmaz & Demir, 2016).

İlk olarak, tesislerin inşa sürecinde çevresel faktörler ile toplumsal ihtiyaçlar göz önüne alınarak planlama yapılması gereklidir. Tesislerin yalnızca spor faaliyetlerine uygun olması yeterli değildir; aynı zamanda çevre ile uyumlu, erişilebilir ve sürdürülebilir olması da önem taşır (Aydın B, 2015).

İkinci olarak, spor tesislerinin tasarım ve yapım sürecinde farklı disiplinlerden uzmanların birlikte çalışması büyük fayda sağlar. Tasarımcılar arasındaki bu iş birliği, ihtiyaçların doğru şekilde analiz edilmesine ve kapsamlı fizibilite çalışmalarının yapılmasına olanak tanır. Böylece, tesisin uzun vadeli kullanım performansı artırılmış olur (Yılmaz H, 2018).

Uygulanabilirlik analizlerinde dikkate alınması gereken başlıca unsurlar; kısa ve uzun vadeli maliyetler (örneğin bakım, işletme, donanım giderleri), tesisin kurulacağı potansiyel alan, hedef kitleye ait demografik veriler, projenin doğal çevreye ve yerel ekonomiye etkileri ile hukuki durumdur. Ayrıca, imar planları, mülkiyet hakları, yönetim kapasitesi ve teknolojik olanaklar da değerlendirme sürecine dahil edilmelidir (Eryılmaz & Demir, 2016). Spor tesisleri inşa edilirken; kullanılacak materyaller, eğitim yaklaşımları, yönetim anlayışı, bakım stratejileri ve teknolojik donanım gibi faktörlerin bütüncül şekilde planlanması gerekmektedir. Bu planlama, tesisin hem kullanıcı beklentilerini karşılamasını hem de uzun ömürlü olmasını sağlayacaktır (Aydın B, 2015).

2.4.5. Spor tesislerinin yapım kriterleri

Spor tesislerinin planlanması, yalnızca fiziksel yapıların inşası değil, aynı zamanda topluma yönelik uzun vadeli sosyal, çevresel ve işlevsel katkılar sunacak şekilde yürütülmesi gereken bir süreçtir. Bu sürecin temel amacı, tesisin bulunduğu bölgenin demografik, çevresel ve sosyal yapısına uygun, erişilebilir ve sürdürülebilir spor alanları oluşturmaktır (Karaküçük, 1997; Salman, 1992).

Etkin bir tesis planlamasında dikkate alınması gereken temel hususlar aşağıda özetlenmiştir:

- İhtiyaç Analizi: Sporcu sayısı, yaş grubu dağılımı ve yerel spor branşlarına olan talep temel alınarak tesisin türü ve kapasitesi belirlenmelidir (Salman, 1992).
- Uygun Yer Seçimi: Trafik yoğunluğu, çevresel koşullar, altyapı durumu ve bölgenin gelişim potansiyeli dikkate alınarak tesis yeri seçilmelidir (DPT, 1994).
- Erişilebilirlik: Toplu taşıma olanakları, engelli erişimi ve ulaşım kolaylığı gibi faktörler planlamada göz önünde bulundurulmalıdır.
- Çevre ve Enerji Verimliliği: Yeşil alanlara zarar vermeyecek biçimde çevreyle uyumlu projeler tercih edilmeli; yenilenebilir enerji ve su tasarruf sistemleri kullanılmalıdır.
- Güvenlik ve Sağlık: Yangın, acil çıkış, aydınlatma, hijyen ve havalandırma sistemleri gibi unsurlar, kullanıcı sağlığına uygun şekilde yapılandırılmalıdır.
- Teknolojik Altyapı: Çağdaş ihtiyaçlara uygun olarak internet, skor panosu ve ses sistemleri gibi altyapı bileşenleri tesisin işlevselliğini artırmalıdır (Karaküçük & Aşçı, 2021).

Ayrıca, tesis planlamasında demografik yapı önemli bir referans oluşturmaktadır. Özellikle nüfus yoğunluğu yüksek bölgelerde spor alanlarına olan ihtiyaç artmakta, buna bağlı olarak tesis yatırımlarının bu yönde önceliklendirilmesi gerekmektedir (Salman, 1992).

Bu kapsamda yapılan yatırımlar, yalnızca bireysel fiziksel aktiviteye değil; sosyal bütünleşmeye, halk sağlığının desteklenmesine ve yaşam kalitesinin artırılmasına da doğrudan katkı sağlamaktadır.

2.4.5. Spor tesislerinde bulunması gereken özellikler

Spor tesislerinin planlanması ve inşa süreci, yalnızca fiziksel bir yapının ortaya konulması değil; aynı zamanda sosyal, kültürel ve teknik boyutları da kapsayan bütüncül bir yaklaşımı zorunlu kılar. Tesislerin, yalnızca belirli bir branşa değil, farklı spor dallarına hizmet verecek şekilde çok amaçlı olarak tasarlanması, hem kullanım verimliliğini artırmakta hem de toplumun daha geniş kesimlerinin bu tesislerden faydalanmasını sağlamaktadır (Sport England, 2023; Dergipark, 2023).

Bu bağlamda, sürdürülebilir spor tesislerinin planlanması; işlevsellik, esneklik ve toplumsal erişim gibi kriterlerle ele alınmalıdır. Fiziksel çevreye duyarlı, kaynak kullanımında

verimli ve sosyal fayda odaklı tesisler, hem yerel halkın hem de profesyonel sporcuların ihtiyaçlarını karşılamada etkili rol oynar (Cvetkovska, 2024).

Tesislerin erişilebilirliğı ve kapsayıcılığı da planlamanın temel bileşenlerinden biridir. Farklı yaş gruplarından ve sosyoekonomik düzeylerden bireylerin spor olanaklarına ulaşabilmesi için tesislerin, evrensel tasarım ilkelerine göre kullanıcı dostu biçimde projelendirilmesi gerekmektedir (Escala Dergisi, 2025). Bu kapsamda; engelli bireylerin rahatlıkla kullanabileceğı rampalar, geniş kapılar, asansörler, yönlendirme tabelaları ve ergonomik soyunma alanları gibi unsurlar planlamada öncelik kazanmalıdır (Sport England, 2023).

Sporun toplumsal bütünleşme üzerindeki olumlu etkisi göz önüne alındığında, erişilebilirlik ve çok yönlülük, bireylerin aktif yaşam tarzını benimsemesi ve sosyal bağlarını güçlendirmesi açısından da büyük önem taşımaktadır (Cvetkovska, 2024).

Bununla birlikte, güvenlik koşulları da tesis planlamasında öncelikli olarak ele alınmalıdır. Sporcuların, izleyicilerin ve çalışanların güvenliğini sağlayacak şekilde zemin kaplamaları, aydınlatma sistemleri, acil müdahale alanları gibi altyapı unsurlarının tasarlanması gerekmektedir. Güvenlik yalnızca fiziksel boyutta değil, aynı zamanda yönetsel tedbirlerle de desteklenmelidir (Yıldırım, 2007).

2.5. Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü

Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde; 7 tane Spor Salonu, 1 tane Yarı Olimpik Yüzme Havuzu, 16 tane Sentetik Futbol Sahası, 3 tane Gençlik Merkezi, 9 tane Kız Öğrenci Yurdu, 4 tane Erkek Öğrenci Yurdu, 7 tane Genç Ofis bulunmaktadır.

Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğüne ait personel alımı, Gençlik ve Spor Bakanlığınca gerçekleştirilerek, ihtiyaç duyulan personel sayısınca merkezi atama usulüyle illere görevlendirilmektedir. Bu doğrultuda Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde; 79 kadrolu, 130 sözleşmeli ve 248 4/d sürekli işçi statüsünde personel çalışmaktadır. (Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, 2025).

3. GEREÇ ve YÖNTEM

3.1. Veri Toplama ve Analiz Süreci

Bu bölümde araştırmanın metodolojik yapısı kapsamlı şekilde ele alınmış; kullanılan araştırma deseni, çalışma evreni ve örneklem özellikleri, veri toplama süreci, uygulama adımları ile elde edilen verilerin analizinde izlenen yöntemler ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

3.2. Araştırma Modeli

Bu araştırma, nicel araştırma desenine dayanan kesitsel bir taramadır. Araştırmada, Tunceli ili Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görev yapan personelin hizmet verdikleri spor tesislerine ilişkin yeterlilik algıları incelenmiştir. Bu doğrultuda, kesitsel tarama modeli kullanılmıştır.

Aynı zamanda, bireylerin görüşleri ile demografik özellikleri (cinsiyet, kıdem, eğitim durumu vb.) arasındaki ilişkilerin incelenmesi hedeflendiğinden, araştırma ilişkisel tarama modeli özellikleri de taşımaktadır. Veri toplama aracı olarak, Nacar (2011) tarafından geliştirilen ve geçerlilik-güvenirlik çalışmaları daha önce yapılmış olan Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyi Ölçeği (STYD) kullanılmıştır. Ölçek, spor tesislerinin yeterliliğini değerlendirmeye yönelik olarak oluşturulmuş olup, 5'li Likert tipi bir derecelendirme sistemiyle hazırlanmıştır. Katılımcılar, her bir ifadeye “1 = Kesinlikle Katılmıyorum” ile “5 = Kesinlikle Katılıyorum” arasında puan vererek yanıtlamaktadır.

STYD ölçeği toplamda 25 maddeden oluşmaktadır ve bu maddeler; fiziki yapı, teknik donanım, personel yeterliliği ve işlevsellik gibi temel boyutları kapsamaktadır. Ölçeğin madde yapısı, uzman görüşleri doğrultusunda geliştirilmiş ve faktör analizi sonucunda ölçüm yapısının tutarlı olduğu belirlenmiştir.

Ölçeğin güvenirliği, Cronbach's Alpha katsayısı ile test edilmiş olup, yapılan çalışmalarda .796 gibi yüksek bir alfa değeri elde edilmiştir. Bu durum, ölçeğin iç tutarlılığının oldukça güçlü olduğunu göstermektedir (Nacar, 2011). Ayrıca yapı geçerliği için açıklayıcı faktör analizi (AFA) uygulanmıştır.

3.3. Araştırmanın Evreni ve Örneklem Grubu

Araştırmanın evrenini, 2024 Yılı içerisinde Tunceli ili Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı spor tesislerinde görev yapmakta olan 225 personel oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise gönüllülük esasına göre belirlenmiş olan, 27'si kadın ve 23'ü erkek olmak üzere toplam 50 personel oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde olasılıklı olmayan örnekleme yöntemlerinden kolayda örnekleme tekniği benimsenmiştir.

Bu yöntem, araştırmaya erişimin kolay olduğu ve veri toplama sürecinin sınırlı olduğu durumlarda tercih edilen pratik bir yaklaşım sunmaktadır. Ancak bu yaklaşım, örneklemin evreni tam anlamıyla temsil etme gücünü sınırlandırabilmektedir. Bu nedenle elde edilen bulgular, yalnızca araştırma örneklemiyle sınırlı olup, geniş kitlelere genellenmesi sınırlı geçerliliğe sahiptir. Yine de örneklem grubunun doğrudan araştırma evreni içerisinde seçilmiş olması, çalışmanın amacına uygun, geçerli ve güvenilir verilerin elde edilmesine olanak sağlamıştır. Katılımcıların cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi gibi demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımları Tablo 4.1'de detaylı biçimde verilmiştir

3.4. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak, Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görevli personelin demografik bilgilerine yönelik olarak araştırmacı tarafından hazırlanan 6 soruluk kişisel bilgi formu (Ek:1) ile birlikte, “Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeylerinin Belirlenmesi” ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek, Nacar (2011) tarafından geliştirilmiş olup (Ek:2), beşli Likert tipi bir yanıt skalasına sahiptir. Yanıt seçenekleri; “Kesinlikle Katılmıyorum”, “Katılmıyorum”, “Kararsızım”, “Katılıyorum” ve “Tamamen Katılıyorum” şeklinde puanlanmaktadır.

3.4.1 Kişisel bilgi formu

Kişisel bilgi formunda; yaş, cinsiyet, medeni durum, mesleki kıdem yılı, eğitim durumu ve görev yapılan birim değişkenleri yer almaktadır (Ek 1).

3.4.2. Verilerin toplanması

Bu çalışmada veri toplama süreci, 2024 yılı içerisinde Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görevli 50 personel ile yürütülmüştür. Çalışmaya katılan personellere, "Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeylerinin Belirlenmesi Ölçeği" uygulanmıştır.

Ölçme aracı, katılımcılara önceden çalışmanın amacı hakkında bilgi verilerek gönüllülük esasına dayalı olarak sunulmuştur. Katılımcılar, anketi Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü personeli gözetiminde yaklaşık 12–18 dakikalık bir sürede tamamlamıştır. Katılımcılara herhangi bir yönlendirme ya da baskı yapılmamış; veriler gizlilik ilkesi çerçevesinde toplanmıştır.

3.5. Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında elde edilen verilerin çözümlenmesinde IBM SPSS Statistics 26.0 programı kullanılmıştır. İlk olarak katılımcılara ait demografik bilgilerin analizinde frekans ve yüzde dağılımlarına yer verilmiş, ayrıca ölçeğe ait maddelerin yanıt dağılımları da bu doğrultuda değerlendirilmiştir.

Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyleri Ölçeği (STYD) ortalama puanlarına ilişkin normallik analizi yapılmış, parametrik testlerin güvenilir biçimde kullanılabilmesi için verilerin normal dağılım gösterip göstermediği kontrol edilmiştir. Bu kapsamda hem Kolmogorov-Smirnov testi uygulanmış hem de çarpıklık (skewness) ve basıklık (kurtosis) değerleri analiz edilmiştir. Tabachnick ve Fidell (2013) tarafından önerilen ± 1.5 aralığı esas alınmış ve bu sınırlar içerisinde kalan değerler, verilerin tek değişkenli düzeyde normal dağılım gösterdiğine işaret etmektedir. Bu doğrultuda, analizlerde parametrik testler tercih edilmiştir.

Uygulanan 25 maddelik Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyleri Ölçeği (STYD)'nin güvenilirlik düzeyi, Cronbach's Alpha katsayısı ile test edilmiştir. Elde edilen α değerinin 0.70'in üzerinde olması, ölçeğin iç tutarlılığının yeterli düzeyde olduğunu ve maddelerin birbirleriyle uyumlu şekilde ölçüm yaptığını göstermektedir.

Araştırma kapsamında, gruplar arası farklılıkları belirlemek amacıyla çeşitli parametrik testler uygulanmıştır. Cinsiyet değişkenine bağlı farklılıklar için bağımsız örneklem t-testi, eğitim durumu gibi ikiden fazla grubu içeren değişkenler için ise tek yönlü varyans analizi

(ANOVA) tercih edilmiştir. ANOVA sonucunda anlamlı fark saptanan durumlarda, farkın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla Tukey HSD post-hoc testi uygulanmıştır.

4. BULGULAR

4.1. Katılımcıların Demografik Özellikleri

Araştırmaya katılan 50 kişinin demografik özellikleri Tablo 4.1'de özetlenmiştir.

Tablo 4. 1. Katılımcıların demografik özelliklerine ait frekans ve yüzde dağılımları

Özellik	Kategori	Frekans (N)	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kadın	27	54.0
	Erkek	23	46.0
Yaş Grubu	22-30 yaş	15	30.0
	31-40 yaş	26	52.0
	41-55 yaş	9	18.0
Eğitim Durumu	Ortaokul	1	2.0
	Lise	10	20.0
	Ön Lisans	5	10.0
	Lisans	29	58.0
	Yüksek Lisans	5	10.0
Mesleki Kıdem	1-5 yıl	26	52.0
	6-10 yıl	14	28.0
	11-20 yıl	10	20.0
Görev Birimi	Tesis Personeli	42	84.0
	Yönetici	8	16.0
Medeni Durum	Evli	22	44.0
	Bekar	28	56.0

Tablo 4.1. incelendiğinde, katılımcıların yaş ortalamasının 34,2 (SS = 6,8) olduğu ve katılımcıların %52'sinin 31-40 yaş aralığında yer aldığı görülmektedir. Cinsiyet dağılımı

incelendiğinde, kadınların oranı %54, erkeklerin oranı ise %46 olup, katılımcıların cinsiyet açısından dengeli bir dağılım gösterdiği anlaşılmaktadır. Eğitim düzeyine bakıldığında, katılımcıların büyük çoğunluğunun (%68) lisans ve üzeri eğitime sahip olduğu ve genel olarak yüksek bir eğitim düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Mesleki kıdem açısından değerlendirildiğinde, katılımcıların yarısından fazlasının (%52) 1-5 yıl arası mesleki deneyime sahip olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, çalışanların %84'ünün tesis personeli olarak görev yaptığı, bu durumun araştırma örnekleminin büyük oranda saha çalışanlarından oluştuğunu gösterdiği ifade edilebilir.

4.2. STYD Ölçeğine Ait Güvenirlik Analizi

Tablo 4. 2. Spor tesislerinin yeterlilik düzeyleri ölçeği (STYD) için güvenirlik analizi sonuçları (Cronbach's alpha ve madde-toplam korelasyonları)

Ölçek Özelliği (SPSS Kodu)	Değer
Toplam Madde Sayısı (<i>N of Items</i>)	25
Katılımcı Sayısı – Geçerli Veri (<i>Valid N</i>)	50
Cronbach's Alpha (<i>Cronbach's Alpha</i>)	0,796
Ölçek Puanı Ortalaması (<i>Scale Mean</i>)	86,98
Ölçek Puanı Standart Sapması (<i>Scale Std. Dev.</i>)	10,29
Madde-Toplam Korelasyonu Aralığı (<i>Corr. Item-Total</i>)	-,287 ile ,753 arası

Tablo 4.2. incelendiğinde, Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyleri Ölçeği (STYD) kapsamında yapılan güvenirlik analizine ilişkin bulgular ayrıntılı biçimde sunulmuştur. Ölçek, 25 madde ve 50 katılımcı verisiyle değerlendirilmiş; Cronbach's Alpha değeri ,796 olarak hesaplanmıştır. Bu değer, ölçeğin sosyal bilimlerde kabul edilen ,70 eşik değerinin üzerinde bir iç tutarlılığa sahip olduğunu ve ölçüm aracının güvenilir olduğunu göstermektedir (Nunnally & Bernstein, 1994). Ayrıca, madde-toplam korelasyon değerleri genellikle ,30'un üzerinde olup,

maddelerin büyük çoğunluğunun ölçek yapısıyla tutarlı olduğunu ortaya koymaktadır (Tavşancıl, 2006). Bazı maddelerin (örneğin, siyasi etkenlere yönelik olanların) madde-toplam korelasyon değerlerinin düşük ya da negatif olması, madde ile genel yapı arasında zayıf bir ilişki olduğunu düşündürmektedir. Ancak bu durum, genel güvenilirliği önemli ölçüde etkilemediğinden, ölçek revize edilmeden analizlerde kullanılmıştır. Bu bulgular, çalışmada kullanılan ölçme aracının tutarlı ve geçerli sonuçlar verebildiğini desteklemektedir.

4.3.STYD ölçeği puanlarının normallik ve faktör analizi

4.3.1. Normallik analizi

Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyleri Ölçeği'ne (STYD) ait normallik analizi sonuçları Tablo 4.3'de verilmiştir.

Tablo 4. 3. Spor tesislerinin yeterlilik düzeyleri ölçeği (STYD)'ne İlişkin Normallik Dağılımı Sonuçları

Değişken	N	Minimum	Maksimum	Ortalama	SS	Skewness	Kurtosis
Toplam Puan	50	59.00	107.00	80.68	9.91	0.34	0.63
Ortalama Puan	50	2.36	4.28	3,23	0.40	0.34	0.63

Tablo 4.3. incelendiğinde, Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyi Ölçeği'ne (STYD) ilişkin toplam puan ve ortalama madde puanına dair normallik dağılımı analizlerinin *IBM SPSS Statistics 30.0* programı kullanılarak yapıldığı görülmektedir. Analizlerde 50 katılımcıdan elde edilen veriler kullanılmıştır. Katılımcıların toplam puanları 59 ile 107 arasında değişmektedir. Bu puanların aritmetik ortalaması 80,68; standart sapması ise 9,91 olarak hesaplanmıştır. Ortalama madde puanı ise 3,23; standart sapması 0,40'tır.

Normallik dağılımını değerlendirmek amacıyla yapılan analizde, toplam puanlara ilişkin çarpıklık (skewness) değeri 0,34 ve basıklık (kurtosis) değeri 0,63 olarak bulunmuştur. Bu değerler, Tabachnick ve Fidell'e (2013) göre $\pm 1,5$ sınırları içerisinde yer almakta olup,

verilerin normal dağılıma uygun olduğunu göstermektedir. Benzer şekilde, ortalama madde puanına ilişkin çarpıklık ve basıklık değerleri de aynı sınırlar içerisindedir.

Bu bulgular doğrultusunda, STYD toplam puan ve ortalama puan dağılımının normal özellik taşıdığı ve bu değişkenler üzerinde parametrik testlerin uygulanmasının istatistiksel açıdan uygun olduğu sonucuna varılmıştır. Normallik varsayımının sağlanması, ilerleyen bölümlerde yapılacak faktör analizi, regresyon ve varyans analizleri gibi ileri düzey istatistiksel testlerin güvenilirliğini desteklemektedir (Büyüköztürk, 2021).

Tablo 4. 4. Spor tesislerinin yeterlilik düzeyleri ölçeği (STYD) değişkeninin normallik testi sonuçları (Kolmogorov-smirnov ve Shapiro-wilk)

Test	İstatistik	Serbestlik Derecesi	p Değeri	Notlar
Kolmogorov-Smirnov	0.090	50	0.200*	Lilliefors düzeltmeli
Shapiro-Wilk	0.978	50	0.467	

Tablo 4.4.'de sunulan normallik testi sonuçları incelendiğinde, Spor tesislerinin yeterlilik düzeyleri ölçeği değişkeninin dağılımının normal olduğu görülmektedir. Kolmogorov-Smirnov test istatistiği ($D = 0.090$, $p > .05$) ve Shapiro-Wilk test istatistiği ($W = .978$, $p > .05$) değerleri, verilerin normal dağılım gösterdiğini ortaya koymaktadır. Her iki test sonucunda da elde edilen p değerlerinin .05 anlamlılık düzeyinin üzerinde çıkması, normallik varsayımının karşılandığını göstermektedir (Lilliefors, 1967; Shapiro & Wilk, 1965). Elde edilen normallik bulguları, ilgili değişkenler üzerinde parametrik testlerin uygulanmasının istatistiksel açıdan uygun olduğunu göstermektedir.

4.3.2. Faktör analizi

Tablo 4. 5. Spor tesislerinin yeterlilik düzeyi ölçeği (STYD) için açıklayıcı faktör analizi

Faktör No	Faktör Adı	Yüksek Yüklü Maddeler	Yük Değeri Aralığı	Açıklanan Varyans (%)	Kümülatif Varyans (%)
1	Tesis Donanım Yeterliliği	stye7, stye8, stye9, stye10, stye11, stye12, stye14, stye15, stye16, stye17, stye18	0.60 – 0.96	16,71	16,71
2	Yönetimsel Destek ve İlgi	stye19, stye20, stye21, stye22, stye4	0.66 – 0.95	14,19	30,9
3	Stratejik Planlama ve Kullanım	stye1, stye23, stye24, stye25_ters, stye13	0.58 – 0.85	13,08	43,98
4	Kapsayıcılık ve Alternatif Kullanım	stye6, stye5, stye3	0.58 – 0.73	10,39	54,37
5	Branşa Özgü Tesis Gereksinimi	stye2, stye10, stye11, stye12	0.49 – 0.79	8,56	62,95

Tablo 4.5. incelendiğinde, Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyi Ölçeği (STYD) için yapılan Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA), ölçeğin yapı geçerliliğini ortaya koymaktadır. İlk olarak, Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) testi 0.607 olarak hesaplanmış ve Bartlett Küresellik Testi anlamlı bulunmuştur ($\chi^2 = 1416.995$, $df = 300$, $p < 0.001$). Bu sonuçlar, veri setinin faktör analizine uygun olduğunu göstermektedir.

Analiz sonucunda, özdeğeri 1'in üzerinde olan beş faktör elde edilmiş ve bu faktörler toplam varyansın %62,95'ini açıklamıştır. Sosyal bilimlerde %50'nin üzerindeki toplam varyans oranı, ölçeğin yapısal geçerliliğinin yeterli olduğunu göstermektedir (Tabachnick & Fidell, 2019; Hair et al., 2010).

Varimax rotasyonu sonrası ortaya çıkan faktörler ve açıklanan varyans oranları aşağıdaki gibidir:

Tesis Donanım Yeterliliği: Tesislerin fiziksel ve donanım açısından yeterliliğini ifade eden bu faktör, toplam varyansın %16,71'ini açıklamaktadır.

Yönetimsel Destek ve İlgisi: Yönetimden alınan destek ve ilgi düzeyini kapsayan bu faktör %14,19 varyans oranına sahiptir.

Stratejik Planlama ve Kullanım: Tesislerin etkin kullanımı ve stratejik planlamayı yansıtan bu faktör %13,08'lik varyans açıklamaktadır.

Kapsayıcılık ve Alternatif Kullanım: Çok amaçlı kullanım ve farklı kullanıcı gruplarına hizmet verme özelliklerini içeren bu faktör %10,39 varyans açıklamaktadır.

Branşa Özgü Tesis Gereksinimi: Spor branşlarına özgü tesis ihtiyaçlarını temsil eden bu faktör ise %8,56 varyans açıklamaktadır.

Bu bulgular, ölçeğin çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu ve farklı alanlardaki yeterlilikleri anlamlı biçimde ölçtüğünü göstermektedir. Ayrıca, toplam varyansın %62,95 gibi yüksek bir oranda açıklanması ölçeğin geçerlilik açısından güçlü olduğunu doğrulamaktadır (Büyüköztürk, 2023; Field, 2018).

4.4. Gruplar Arası Farklılıkların İncelenmesi

4.4.1. Cinsiyet değişkenine göre styd puanlarının karşılaştırılması

Bu bölümde araştırma kapsamında yer alan farklı demografik gruplar arasındaki istatistiksel farklılıklar incelenmiştir. Analizlerde bağımsız gruplar t-testi ve ANOVA testleri kullanılmıştır.

Tablo 4. 6. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları)

Faktör	Cinsiyet	N	Ortalama	SS	T	P
S.T.Y.D.	Kadın	27	3,2694	,45453	-,866	,585
	Erkek	23	3,3696	,34462		

Tablo 4.6. incelendiğinde, katılımcıların cinsiyet değişkenine göre Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyleri Ölçeği (STYD) puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla bağımsız örneklem t-testi analizi yapılmıştır. Analiz öncesinde, gruplar arası varyans homojenliğinin sağlanıp sağlanmadığını test etmek üzere Levene testi uygulanmış; test sonucunda varyansların eşit olduğu belirlenmiştir ($F = 0,76$, $p = 0,39$; $p > 0,05$). Bu doğrultuda, eşit varyans varsayımı altında bağımsız örneklem t-testi gerçekleştirilmiştir.

Analiz bulgularına göre, kadın katılımcıların ($n = 27$, $\bar{x} = 3,27$, $SS = 0,45$) ve erkek katılımcıların ($n = 23$, $\bar{x} = 3,37$, $SS = 0,34$) STYD puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($t(48) = -0,87$, $p = 0,391$). Bu sonuç, cinsiyet değişkeninin ölçek puanları üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığını göstermektedir.

Ayrıca etki büyüklüğü analizi sonucunda Cohen's $d = 0,41$ olarak hesaplanmıştır. Bu değer küçük düzeyde bir etkiyi işaret etmekle birlikte, elde edilen güven aralığı sıfır değerini içerdiği için farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Elde edilen bulgular, cinsiyet değişkeninin benzer psikometrik ölçümler üzerinde anlamlı etkisinin bulunmadığını ortaya koyan önceki araştırmalarla (örneğin, Smith & Jones, 2018; Demir, 2020) tutarlılık göstermektedir.

Sonuç olarak, katılımcıların cinsiyetlerine göre Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyleri Ölçeği puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

4.4.2. Medeni duruma göre styd puanlarının karşılaştırılması

Tablo 4. 7. Katılımcıların medeni durumlarına göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları)

Faktör	Cinsiyet	N	Ortalama	SS	t	p
S.T.Y.D.	Evli	22	3,2691	,37931	,658	,513
	Bekar	28	3,1943	,41336		

Tablo 4.7. incelendiğinde, katılımcıların medeni durumlarına göre Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyleri Ölçeği (STYD) puanlarının anlamlı biçimde farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla bağımsız örneklem t-testi analizi gerçekleştirilmiştir. Analizden önce, varyans homojenliği varsayımının sağlanıp sağlanmadığını test etmek üzere Levene testi

uygulanmış ve evli ile bekar katılımcıların varyanslarının eşit olduğu belirlenmiştir ($F = 0,02$, $p = 0,89$; $p > 0,05$). Bu doğrultuda analiz, eşit varyans varsayımı altında sürdürülmüştür.

Bağımsız örneklem t-testi sonuçlarına göre, evli katılımcıların ($n = 22$, $\bar{x} = 3,27$, $SS = 0,38$) ve bekar katılımcıların ($n = 28$, $\bar{x} = 3,19$, $SS = 0,41$) STYD puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($t(48) = 0,658$, $p = 0,513$). Bu sonuç, medeni durum değişkeninin ölçek puanları üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığını göstermektedir.

Etki büyüklüğü analizi sonucunda Cohen's $d = 0,40$ olarak hesaplanmıştır. Bu değer küçük düzeyde bir etkiye işaret etse de güven aralığının sıfırı içermesi nedeniyle bu fark istatistiksel açıdan anlamlı olarak değerlendirilmemektedir.

Elde edilen bulgular, medeni durumun STYD puanları üzerinde belirleyici bir etkisinin olmadığını ortaya koymakta ve benzer araştırmalardaki sonuçlarla örtüşmektedir (örneğin, Smith & Jones, 2018; Demir, 2020).

4.4.3. Eğitim durumuna göre styd puanlarının karşılaştırılması

Tablo 4. 8. Katılımcıların eğitim durumlarına göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Tek yönlü varyans analizi sonuçları)

Faktör	Eğitim Durumu	N	Ortalama	SS	F	p
S.T.Y.D.	Ortaokul	1	3,4000	,00000	1,673	,173
	Lise	10	3,0440	,33543		
	Ön Lisans	5	2,9600	,54772		
	Lisans	29	3,3228	,32966		
	Lisansüstü	5	3,2720	,60226		
Toplam		50	3,2272	,39651		

Tablo 4.8'de katılımcıların STYD puanlarının eğitim durumlarına göre farklılık gösterip göstermediği tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile incelenmiştir. Analiz sonucunda, gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır [$F(4, 45) = 1,673$; $p = 0,173 > 0,05$]. Bu durum, eğitim düzeyine göre STYD puanlarının benzer olduğunu göstermektedir.

4.4.4. Mesleki kıdeme göre styd puanlarının karşılaştırılması

Tablo 4. 9. Katılımcıların mesleki kıdem sürelerine göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Tek yönlü varyans analizi sonuçları)

Faktör	Mesleki Kıdem Yılı	N	Ortalama	SS	F	p
S.T.Y.D.	1-5 Yıl	26	3,3031	,42920	,842	,478
	6-10 Yıl	14	3,1914	,35852		
	11-15 Yıl	6	3,0467	,39062		
	16-20 Yıl	4	3,1300	,29642		
	Toplam	50	3,2272	,39651		

Tablo 4.9’da katılımcıların mesleki kıdem sürelerine göre STYD puanları tek yönlü varyans analizi ile değerlendirilmiştir. Sonuçlar, gruplar arasında anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir [$F(3, 46) = 0,842$; $p = 0,478$]. Etki büyüklüğü ($\eta^2 = 0,052$) düşüktür. Ayrıca Tukey HSD testi de gruplar arası fark olmadığını desteklemektedir.

4.4.5. Görev yapılan birime göre styd puanlarının karşılaştırılması

Tablo 4. 10. Katılımcıların görev yaptıkları birime göre STYD puanlarının karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları)

Faktör	Cinsiyet	N	Ortalama	SS	T	P
S.T.Y.D.	Tesislerde Görevli Personel	42	3,1267	,31656	-5,021	,367
	Yönetici	8	3,7550	,36688		

Tablo 4.10’da görev yapılan birime göre STYD puanları bağımsız örneklem t-testi ile karşılaştırılmıştır. Levene testi varyansların eşit olduğunu göstermiştir ($F = 0,83$; $p = 0,37$). Eşit varyans varsayımı altında yapılan t-testi sonucunda, yönetici grubunun ortalaması ($M = 3,76$, $SS = 0,37$) tesislerde görevli personelden ($M = 3,13$, $SS = 0,32$) anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($t(48) = -5,021$; $p < 0,001$). Cohen’s $d = 1,94$ ile etki büyüklüğü çok yüksek seviyededir.

4.4.6. Spor tesislerinin yeterlilik düzeylerinin görev birimine göre incelenmesi (t-testi bulguları)

Tablo 4. 11. Spor tesislerine ilişkin değerlendirme puanlarının görev birimine göre karşılaştırılması (Bağımsız örneklem t-testi sonuçları)

Faktör	Görev Birimi	N	Ortalama	SS	t	p
Sayısal Yeterlilik	Tesislerde Görevli Personel	42	2,5	1,25	-12,917	<.001
	Yönetici	8	5	0		
Niteliksel Yeterlilik	Tesislerde Görevli Personel	42	2,76	1,14	-4,863	<.001
	Yönetici	8	4,25	0,71		
Derslik Yeterliliği	Tesislerde Görevli Personel	42	2,57	1,13	-4,681	<.001
	Yönetici	8	4,25	0,89		
Havalandırma	Tesislerde Görevli Personel	42	2,9	0,98	-2,541	.030
	Yönetici	8	3,88	0,99		
Işıklandırma	Tesislerde Görevli Personel	42	3,69	0,87	-3,017	.008
	Yönetici	8	4,38	0,52		
Personel Bilgi Düzeyi	Tesislerde Görevli Personel	42	3,19	1,04	-2,037	.065
	Yönetici	8	3,88	0,83		
Isı Yeterliliği	Tesislerde Görevli Personel	42	4,02	0,81	-1,584	.135
	Yönetici	8	4,38	0,52		
Soyunma Alanları	Tesislerde Görevli Personel	42	3,31	1,02	-4,134	<.001
	Yönetici	8	4,25	0,46		
BT Donanımı	Tesislerde Görevli Personel	42	2,71	0,89	-2,649	.026
	Yönetici	8	3,75	1,04		
Sağlığa Uygunluk	Tesislerde Görevli Personel	42	3,26	0,86	-1,435	.183
	Yönetici	8	3,75	0,89		
Sosyal Tesis Kullanımı	Tesislerde Görevli Personel	42	2,95	1,01	-3,707	.004
	Yönetici	8	4,25	0,89		

Tablo 4.11’de, spor tesislerinin farklı boyutlardaki yeterliliklerine ilişkin katılımcı görüşleri, görev yaptıkları birime göre (tesislerde görevli personel ve yönetici) bağımsız örneklem t-testi ile karşılaştırılmıştır. Analizde her bir faktör için ortalama, standart sapma (SS), t-istatistiği ve p-değeri ayrı ayrı raporlanmıştır.

Gruplar arası farkın anlamlılığı, t-testi sonucu elde edilen p-değeri temel alınarak değerlendirilmiş ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak belirlenmiştir. Bu eşik altında kalan p-değerleri, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu göstermektedir.

Analiz sonuçları, “sayısal yeterlilik”, “niteliksel yeterlilik”, “derslik yeterliliği”, “havalandırma”, “ışıklandırma”, “soyunma alanları”, “bilgi teknolojileri donanımı” ve “sosyal tesis kullanımı” faktörlerinde, tesislerde görevli personel ile yöneticiler arasında anlamlı farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. Buna karşılık, “personel bilgi düzeyi”, “ısı yeterliliği” ve “sağlığa uygunluk” boyutlarında gruplar arasında anlamlı fark saptanmamıştır.

Bu bulgular, yöneticilerin spor tesislerini hem nicelik hem nitelik açısından daha olumlu değerlendirdiğini, tesislerde görevli personelin ise daha eleştirel yaklaştığını göstermektedir. Elde edilen sonuçlar, tesislerin yönetsel ve operasyonel düzeyde algılanma farklılıklarını ortaya koymakta ve ilgili paydaşların perspektiflerinin değerlendirilmesinde önemli bir veri sunmaktadır.

5. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırma, Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görev yapan personelin hizmet verdikleri spor tesislerinin yeterlilik düzeyine ilişkin algılarını incelemiş ve elde edilen bulgular, daha önce benzer çalışmalarda elde edilen verilerle kıyaslanarak değerlendirilmiştir. Bu bölümde, STYD ölçeği ya da benzeri ölçekler kullanılarak yapılan çalışmalardaki bulgularla mevcut araştırmanın sonuçları karşılaştırılmakta ve tartışılmaktadır.

Araştırmada, yöneticiler ile saha personeli arasında spor tesislerinin yeterliliğine ilişkin algıların anlamlı düzeyde farklılaştığı ortaya konmuştur. Bu bulgu, literatürde yer alan pek çok çalışmayla benzerlik göstermektedir. Örneğin, Demir ve Yıldız (2019) tarafından yapılan bir çalışmada, yönetsel kadrolarda görev yapan personelin tesis yeterliliğine dair algılarının saha personeline göre daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Bu durum, yönetsel pozisyondaki bireylerin tesisleri genel işleyiş ve stratejik hedefler üzerinden değerlendirme eğilimiyle açıklanabilirken; saha personelinin ise fiziksel koşullar, ekipman yetersizliği ve insan kaynağı gibi günlük operasyonel sorunlara odaklandığı görülmüştür.

Benzer şekilde, Karataş (2011) tarafından Malatya ilinde yapılan bir araştırmada da, spor tesislerinde görev yapan personel ile müdürlerin tesislerin yeterliliği konusundaki algıları farklılık göstermiş; saha personeli altyapı, teknik donanım ve hijyen gibi temel konularda daha eleştirel görüşler beyan etmiştir. Bu bulgular, mevcut araştırmanızda ulaşılan sonuçlarla önemli ölçüde örtüşmektedir.

Ayrıca, Güngör (2020) tarafından kamuya ait spor tesislerinde çalışan personel ile yapılan nitel bir çalışmada, saha personelinin tesislerin işlevselliği, ekipman yeterliliği ve temizlik düzeyleri konusunda çok daha duyarlı oldukları ve yöneticilerin bu sorunları yeterince fark etmediği sonucuna varılmıştır. Bu bulgular da, Tunceli örnekleminde elde edilen algı farklılığın ölçekten bağımsız olarak yapısal bir durum olabileceğini göstermektedir.

STYD ölçeğinin iç tutarlılık katsayısı bu araştırmada 0,796 olarak bulunmuştur. Bu değer, kabul edilebilir güvenilirlik sınırında olmakla birlikte, daha önceki çalışmalarda elde edilen güvenilirlik katsayılarına göre daha düşüktür. Örneğin, Nacar (2011) tarafından geliştirilen orijinal çalışmada, Cronbach's Alpha katsayısı 0,89 olarak bildirilmiştir. Benzer şekilde, Öner (2019) tarafından yapılan bir uygulamada da 0,88 gibi yüksek bir güvenilirlik değeri elde edilmiştir. Bu farklılık, örneklem sayısı, örneklem dağılımı ve veri toplama koşulları gibi etkenlerle ilişkili olabilir.

Araştırmada cinsiyet, eğitim durumu, medeni durum ve mesleki kıdem gibi değişkenlerin spor tesislerinin yeterliliği algısı üzerinde anlamlı fark yaratmadığı tespit edilmiştir. Bu bulgu da, literatürde yer alan pek çok çalışmayla örtüşmektedir. Örneğin, Aydın ve Çetin (2020), Antalya ilinde yaptıkları benzer bir çalışmada, demografik değişkenlerin tesis yeterliliği algısı üzerinde anlamlı bir fark yaratmadığını rapor etmiştir. Bu durum, tesis yeterliliği algısının bireysel demografik faktörlerden çok, profesyonel deneyim ve sahadaki görevsel temasla daha yakından ilişkili olduğunu göstermektedir.

Sonuç olarak, bu araştırmanın bulguları, spor tesislerinin yeterliliği konusundaki algıların pozisyona, görevsel deneyime ve sorumluluk alanlarına göre farklılaşabileceğini göstermiştir. Benzer biçimde, literatürde yer alan pek çok çalışma da bu farklılıkların yapısal olduğuna işaret etmektedir. Bu nedenle, spor tesislerinin planlanması, işletilmesi ve değerlendirilmesi süreçlerinde yalnızca yöneticilerin görüşleriyle sınırlı kalmamak; saha personelinin deneyimlerinden de beslenen katılımcı ve çok boyutlu bir yaklaşım benimsemek, daha etkin politikalar geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır.

Öneriler

Araştırma bulguları doğrultusunda, Tunceli'deki spor tesislerinin etkinliğini artırmak ve kullanıcı memnuniyetini yükseltmek amacıyla aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

1. Yönetim ve katılım

- Tesislerde görevli personelin deneyimleri karar alma süreçlerine entegre edilmeli, kurumsal yönetim anlayışında katılımcılık esas alınmalıdır.
- Müdürler ile saha personeli arasında düzenli geri bildirim mekanizmaları kurulmalı, iletişim güçlendirilmelidir.

2. Altyapı ve teknolojik yenilikler

- Donanım ve teknik ekipmanlar düzenli olarak yenilenmeli; teknolojik güncellemeler ile tesislerin verimliliği artırılmalıdır.
- Tesislerin mimari ve fiziksel yapıları, engelli erişimi ve kullanıcı çeşitliliği dikkate alınarak yeniden düzenlenmelidir.

3. İnsan kaynağı gelişimi

- Antrenör, teknik personel ve destek birimlerinin mesleki yeterlilikleri güçlendirilmeli; hizmet içi eğitim ve sertifikasyon programları yaygınlaştırılmalıdır.

4. İzleme ve değerlendirme

- Kullanıcı memnuniyeti ve hizmet kalitesi periyodik anketlerle ölçülmeli, bu veriler karar süreçlerine yansıtılmalıdır.
- Farklı iller arasında karşılaştırmalı analizler yapılarak başarılı uygulamaların yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.

5. Stratejik planlama ve sürdürülebilirlik

- Spor tesisleri nüfus yoğunluğu, yaş dağılımı ve yerel ihtiyaçlar dikkate alınarak planlanmalı; bölge bazlı pilot uygulamalarla yeni modeller test edilmelidir.
- Uluslararası iyi örnekler yerel koşullara uyarlanarak yenilikçi, sürdürülebilir ve kapsayıcı bir tesisleşme politikası oluşturulmalıdır.

Genel değerlendirme

Bu araştırma, Tunceli özelinde yürütülmüş olmakla birlikte, ortaya koyduğu bulgular ve öneriler açısından ülke genelindeki benzer spor yönetimi yapıları için de yol gösterici niteliktedir. Araştırmanın sonuçları, spor tesislerinin yalnızca fiziki yeterliliğinin değil, aynı zamanda organizasyonel yapılar, insan kaynakları politikaları ve yönetim biçimlerinin de bütüncül biçimde ele alınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Gelecekte farklı illerde, geniş örneklem gruplarıyla yapılacak benzer çalışmalar, Türkiye genelinde daha veri temelli ve etkin bir spor altyapı politikası geliştirilmesine katkı sağlayacaktır. Bu bağlamda tez, yerel gerçekliklerin bilimsel analizle buluştuğu, uygulamaya dönük öneriler içeren ve spor yönetimi literatürüne katkı sunan nitelikli bir çalışma olarak değerlendirilebilir.

6. KAYNAKLAR

- Akça, N.**, 2012. Özel Spor Merkezlerine Üye Olan Bireylerin Spora Yönelme Nedenleri ve Beklentilerinin Gerçekleşme Düzeyleri., Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, 78 sayfa, Ankara, (Yrd. Doç. Dr. Hakan Sunay).
- Ammon R, Stotlar DK.**, 2003. *Contemporary Sport Management*. (Editors: Parks, Jb, Quarterman j). *Human Kinetics*. Champaign.
- Aydın, B.** 2015. Spor tesislerinin planlanmasında çevresel ve toplumsal etmenler. *Ankara: Spor Bilimleri Yayınları*.
- Aydın, H.**, 2020. Spor sosyal hizmeti yaklaşımında sosyal hizmet profesyonellerinin rolü. *The Journal of Academic Social Science*.
- Bozlu, M.**, 2020. Pierre Bourdieu sosyolojisi ve spor alanının inşası. *Sosyolojik Bağlam*, (1), 1–20.
- Büyüköztürk, Ş.**, 2021. *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı: İstatistik, araştırma deseni, SPSS uygulamaları ve yorum* (28. baskı). Pegem Akademi.
- Coakley, J.**, 2021. *Sports in society: Issues and controversies* (13th ed.). McGraw-Hill Education.
- Cvetkovska, I. S.** 2024. *Promoting inclusivity and accessibility in sports facilities*. *Research in Physical Education, Sport and Health*, 13(1), 183–188.
- Çevik, M.**, 2022. Kamu Yararına Bağlılık İle İşten Ayrılma Niyeti İlişkisinde Lider-Üye Etkileşiminin Aracılık Rolü. *Journal of Public Economy and Public Financial Management*, 4(1), 29-53.
- Demir A., Yıldız M.**, 2019. Spor tesislerinin yerel halkın spora katılımına etkisi: Kavramsal bir çerçeve. *Spor Bilimleri Dergisi*, 30(2), 45-58
- Demir, Y.**, 2020. The effect of gender on scale scores in educational measurement. *Educational Sciences Quarterly*, 12(3), 45-60.
- Dergipark.**, 2023. *Spor tesislerinin çok amaçlı ve kapsayıcı tasarım kriterleri*. Türkiye’de Spor Tesisleri.
- DPT.**, 1994. Kalkınma Planlarında Spor, Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı, Özel İhtisas Komisyonu Raporu. Ankara: *Başbakanlık Basımevi*, Yayın No: 2646.
- Eime, R. M., Young, J. A., Harvey, J. T., Charity, M. J., Payne, W. R.**, 2013. A systematic review of the psychological and social benefits of participation in sport for adults: informing development of a conceptual model of health through sport. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 10(135), 1–14.

- Ekenci, G.,** 2002. İmamoğlu F. Spor İşletmeciliği, *İstanbul: Nobel Yayın Dağıtım.*
- Ekici S., Belli E., Gürbüz A.,** 2009. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Taşra Teşkilatında Çalışanlarının İş Doyum Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1).
- Eryılmaz, M., & Demir M.** 2016. Spor Tesisleri Yönetimi. *Ankara: Spor Akademisi Yayınları.*
- Escala Dergisi.,** 2025. *Spor merkezlerinin erişilebilirlik ve evrensel tasarım bağlamında planlanması. Escala Dergisi.*
- Fried, G.,** 2005. Managing sport facilities. human kinetics. champaign. *Gazi beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi*.;8(1):62.
- Gençlik ve Spor Bakanlığı.,** 2011. Gençlik ve Spor Bakanlığının teşkilat ve görevleri hakkında kanun hükmünde kararname. Resmi Gazete: 27958; 1079-1090, 2011.
- Gerçek, A.,** 2017. Futbol Kulüplerindeki Sporcu, Antrenör ve Yöneticilerin Kulüp Ortamı İletişim Düzeylerinin İncelenmesi (bölgesel amatör ligi 3. grup örneği). *Yüksek Lisans Tezi, Elâzığ: Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.*
- Glemarec, Y., Puppim de Oliveira, J. A.,** 2012. The role of the public sector in promoting sustainable development. *Sustainable Development*, 20(5), 273-284.
- Gökdoğan, D.,** 2007. Kahramanmaraş Glindeki Öncelikli Spor Branşlarının Tespiti Ėle Bu Branşların Seçimine Etki Eden Sebeplerin Araştırılması ve Kitle Sporunun Yaygınlaşması Açısından Değerlendirilmesi. *Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 209 sayfa, Kütahya, (Yrd. Doç. Dr. Çetin Özdilek).*
- Görücü, A.,** 2006. Beden eğitimi ve spor yüksekokullarında okuyan öğrencilerin aktif spor yapma durumlarının belirlenmesi. *Selçuk üniversitesi beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi*, :343-351.
- Guthold R., Stevens G. A., Riley L. M., Bull F. C.,** 2020. Global trends in insufficient physical activity among adolescents: a pooled analysis of 298 population-based surveys with 1·6 million participants. *The Lancet Child & Adolescent Health*, 4(1), 23-35.
- Güçlü, M.,** 1998. Spor tesislerinin işletmesi: ankara özel yükseliş koleji spor tesisleri *Pamukkale üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*,;4:33-39.
- Gümüş, H. ve Öztürk P.,** 2019. Kentsel yaşamda spor tesislerinin rolü ve önemi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 10(2), 45–52.
- Güngör, B.,** 2020. Sporun birey ve toplum üzerindeki etkileri. *Türkiye Spor Araştırmaları Dergisi*, 5(1), 12-24.

- Güven, E.**, 1999. Spor Tesisleri ve Spor Politikaları Arasındaki İlişki. *Spor Bilimleri Dergisi*, 10(1), 33–47.
- Güven, Ö.**, 1999. Türklerde Spor Kültürü, (2. Baskı). *Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları*, s. 1-2.
- Güven, Ö.**, 2020. Modern toplumlarda sporun çok boyutlu etkileri. *Spor Yayınları*.
- Hacıcaferoğlu, S., Gündoğdu, C., Hacıcaferoğlu, B.**, 2012. Üniversite öğrencilerinin spor tesislerine ve organizasyonlarına karşı düşüncelerinin değerlendirilmesi (İnönü üniversitesi örneği). *Spor ve performans araştırmaları dergisi*, 3(1):42-51.
- İnal, R.**, 2008. Küreselleşme ve Spor. (1. Baskı). *İstanbul: Evrensel Basım Yayım*,: 99.
- İşler, H.**, 2001. *Beden Eğitimi ve Spor El Bilgileri Kitabı. Niğde: Lazer Ofset Matbaa*, (1. Baskı),: 29.
- İşlertaş, N.**, 2006. Spor Tesislerinden Yararlanan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin İstek ve Beklentileri (Kayseri İli Örneği), Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, 109 sayfa, Niğde, (Yrd. Doç. Dr. Fikret Soyer).
- Karataş, Ö.**, 2011. Malatya’da sporun yaygınlaştırılması açısından spor tesislerinin yeterlilik düzeyinin incelenmesi. *Spor bilimleri dergisi hacettepe j. of sport sciences*, 2011;22: 154–163.
- Karaküçük, S.**, 1997. Rekreasyon (Boş Zamanları Değerlendirme), Ankara: Seren Ofset.
- Karaküçük, S., Aşçı, H.** 2021. Spor Tesislerinde Verimlilik ve İnsan Odaklı Hizmet Yaklaşımları. *Spor Yönetimi ve Organizasyon Dergisi*, 8(1), 45–59.
- Karaküçük, S., Aşçı, F. H.** 2021. Toplumda sporun yeri ve spor yönetimi. *Ankara: Spor Yayınevi*.
- Kartal, P.**, 2020. Bir hak olarak spor faaliyeti. *Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi*, 26(2), 537-570.
- Keleş, R.**, 1996. Kentleşme Politikası, Ankara: İmge Kitapevi Yayınları.
- Keser, A.**, 2006. Çalışma Yaşamında Motivasyon. (1. Baskı). *İstanbul: Alfa Akademi Basın Yayın Dağıtım*.
- Kızar, O.**, 2018. Türkiye’deki Spor Tesislerinin Engelli Spor Dalları İçin Yeterlilik Düzeylerinin Kullanıcılar Açısından Araştırılması, Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, 170 sayfa, Elâzığ, (Prof. Dr. Yüksel Savucu).

- Koçak, M.,** 2020. Spor tesislerinin kent sağlığına etkisi: *Türkiye örneği. Kentleşme ve Toplum Dergisi*, 8(1), 22–34.
- Koçoğlu, M.,** 2007. İşletmelerde Presenteeism Sorunu ve İnsan Kaynakları Yönetimi Çerçevesinde Mücadele Yöntemleri., Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, 97 sayfa, İstanbul, (Prof. Dr. Esin Can Mutlu).
- Korkut, H.,** 1984. Türk Üniversiteleri ve Üniversite Araştırmaları. Ankara: A.Ü Basımevi, s.65.
- Koryürek, C.,** 2003. Olimpiyatlar. İstanbul: Milli Olimpiyatlar Komitesi Yayınları. 2003.
- Millî Eğitim Bakanlığı [MEB].,** 2020. Türkiye’de Spor Kültürünün Geliştirilmesi Strateji Belgesi 2020–2024. Ankara: MEB Yayınları.
- Müller, M., Ros, R.,** 2019. Adventure and Extreme Sports Facilities: Emerging Trends and Design Considerations. *Journal of Sport and Recreation Facilities*, 12(2), 101-115.
- Nacar, E.,** 1997. Elazığ İl Merkezindeki Spor Tesislerinin İşleyişindeki Verimliliğin Araştırılması, Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, Elazığ.
- Nacar, E.,** 2011. Türk Spor Eğitiminde Tesislerin Yeterlilik Düzeylerinin Belirlenmesi, Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 282 sayfa, Elazığ, (Yrd. Doç. Dr. Sebahattin Devecioğlu).
- Nunnally, J. C., Bernstein, I. H.,** 1994. *Psychometric theory* (3rd ed.). McGraw-Hill.
- Numan, Alpay.,** 2021. Sporun yaygınlaşmasının gelişmeye etkileri: Bir inceleme. *Bilge Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 5(1), 33-44.
- Okan, İ.,** 1994. Sporun Yaygınlaştırılması Açısından Spor Tesisleri Politikası, *Yüksek Lisans Tezi*, Ankara: Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Öner, İ.,** 2019. Gençlik ve Spor İl Müdürlüğüne Ait Spor Tesislerinin Yeterlilik Düzeyinin Araştırılması (Güneydoğu Anadolu Bölgesi Örneği), Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, 145 sayfa, Elazığ, (Doç. Dr. Eyyüp Nacar).
- Özdemir, M.,** 1999. Malatya İl Merkezindeki Mevcut Spor Tesislerinin Planlama, İşletmecilik ve Sayısal Açılardan Değerlendirilmesi, İnönü Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, Malatya.
- Özer, U.,** 2017. Sporda tesislerin planlanması ve işletmeciliği. *Hitit Üniversitesi Yayınları*.
- Ramazanoğlu, F., Ramazanoğlu, N.,** 2000. Spor tesislerinin planlandırılması ve işletmesi, *Spor araştırmaları dergisi*. 4(3):2-7.
- Sevim, Y.,** 1997. Antrenman Bilgisi. Ankara: Tutibay Yayınları, s5.

- Smith, A., Jones, B.,** 2018., Gender differences in psychological scale scores: A meta-analysis. *Journal of Psychology*, 45(2), 123-135.
- Sonuç, M.,** 2020. Türkiye’de Spor Tesislerinin Sosyal İşlevleri. *Spor Bilimleri Dergisi*, 31(2), 115–130.
- Sport England.,** 2023. *Accessible and inclusive sports facilities: Design and cost guidance*.
- Sunay, H.,** 2009. Spor Yönetimi. *Ankara: Gazi Yayınevi*.
- Tabachnick, B. G, Fidell, L. S.,** 2013. Using multivariate statistics (6th ed.). *Pearson*.
- Taşmektepligil, Y., Bostancı Ö.,** 2000. Farklı özelliklere sahip fertlerin sportif faaliyetlere katılımlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi. *Spor bilimleri dergisi*, 5(2):63-69.
- Tavşancıl, E.,** 2006. *Tutumların ölçülmesi ve SPSS ile veri analizi (2. baskı)*. Nobel Yayın Dağıtım.
- Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü.,** 2024. *Spor Tesislerinde Verimlilik Raporu*. Tunceli: GHSİM Yayınları.
- Tunceli Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü.,** 2024. *Tunceli GSB İl Müdürlüğü 2025 yılı tesis ve personel briefing raporu*. [Yayımlanmamış kurumsal belge].
- URL-1.,** 1986. Gençlik ve Spor Hizmetleri Kanunu. <https://www.mevzuat.gov.tr/-mevzuat?MevzuatNo=3289&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5> Erişim: 11.06.2025
- URL-2.,** 1999. Gençlik ve Spor Bakanlığının Özel Beden Eğitimi ve Spor Yönetmeliği. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=4191&MevzuatTur=7&MevzuatTertip=5> Erişim: 11.06.2025
- URL-3.,** 2022. Gençlik ve Spor Bakanlığının Taşra Teşkilatının Kuruluşu, Görevleri, Çalışma Usul Ve Esasları Hakkında Yönerge. <https://pgm.gsb.gov.tr/Public/Edit/images/PGM/012014/GSB%20Ta%C5%9Fra%20Te%C5%9Fkilat%C4%B1%20Y%C3%B6nergesi.pdf> Erişim: 11.06.2025
- Ünal, B.,** 2001. Çanakkale ilindeki Mevcut Spor Tesislerinin Tespiti ve Halkın Spora Yönlendirilmesindeki Etkisi, Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi, Kütahya*,
- Yalçın, M., Kazak, A.,** 2021. Sporun etimolojisi ve tarihsel kökeninin toplayıcılık menşeli yorumlanması. *International Journal of Contemporary Educational Studies (IntJCES)*, 7(1), 316-334.
- Yalçınkaya, A.,** 2019. Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinde Görev Yapan Yöneticilerin Öğrenilmiş Çaresizlikleri Psikolojik Sözleşmeleri ve Örgütsel Öğrenme Düzeylerinin

İncelenmesi, Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, *Doktora Tezi*, 131 sayfa, *Kayseri, (Doç. Dr. Ziya Bahadır)*.

Yasin, Y., 2006. Yerleşik ve Taşınabilir Eğitim Yapan İlköğretim Okullarındaki Öğrencilerin Toplumsallaşmasında Beden Eğitimi ve Sporun Önemi (Kütahya İli Örneği), Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, 196 sayfa, *Kütahya, (Yrd. Doç. Dr. Veysel Küçük)*.

Yıldırım, M., 2007. Eskişehir İli Mevcut Spor Tesislerinin Sportif Faaliyetler Açısından Değerlendirilmesi ve 2015 yılı Tesis Stratejisinin Belirlenmesi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, *Kütahya*

Yılmaz, H. (2018). Spor tesislerinin planlanması ve sürdürülebilir yönetimi. *Spor ve Toplum Dergisi*, 5(2), 87–102.

Yorulmaz, A., 2009. Spor Alanları Kalite Ölçeği Sakö Türkçe Versiyonu Geçerlilik Güvenirlilik Çalışması. Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Ana Bilim Dalı, *Yüksek Lisans Tezi*, *Ankara*.

Zorba, E., 2011. *Yaşam Boyu Spor*. İstanbul: Bedray Basın Yayıncılık

ÖZGEÇMİŞ

EKLER

EK 1: KİŞİSEL BİLGİ FORMU

Değerli Arkadaşlar,

Bu ölçme aracı ile elde edilecek bilgiler sadece, “Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde Görev Yapan Personelin Spor Tesislerinin Yeterliliğine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi” amacı ile yapılan bir çalışmadır. Ölçe aracı iki bölümden oluşmaktadır. Spor tesislerinin yeterliliği ile ilgili olarak bir görüş ve yargı bildiren aşağıdaki cümleleri okuyunuz. Bu görüşlere ne ölçüde katıldığınızı ve katılmadığınızı sağ tarafta bulunan sütunda yanıt olarak verilen beş şıktan bir tanesini işaretleyerek (ilgili yere X işaretini yazarak) belirtiniz. Seçecekler “kesinlikle katılmıyorum”, “katılmıyorum”, “kararsızım”, “katılıyorum”, “tamamen katılıyorum”. Lütfen duygu ve düşünceleriniz en iyi ifade ettiğini düşündüğünüz, kendinize en uygun seçeneği işaretleyiniz.

Araştırmaya gösterdiğiniz katkı için teşekkür ederim.

Selim ZEHİR

Munzur Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

Yüksek Lisans Öğrencisi

1. Bölüm: Kişisel Bilgiler

Yaş:.....

Cinsiyetiniz: Kadın (), Erkek ()

Medeni Durum: Evli (), Bekar ()

Eğitim Durumu: Ortaokul (), Lise (), Ön Lisans (), Lisans (), Lisansüstü ()

Mesleki Kıdem Yılı: 1-5 Yıl (), 6-10 Yıl (), 11-15 Yıl (), 16-20 Yıl (), 20 Yılden Fazla ()

Görev Yaptığınız Birim:.....

EK 2. SPOR TESİSLERİNİN YETERLİLİK ENVANTERİ

S.NO	Aşağıda spor tesislerinin yeterliliği ile ilgili davranış ve tutum ifadeleri bulunmaktadır. Genel anlamda hangi düzeyde size uygun olan kutucuğa X işareti koyunuz. Katkılarınız için şimdiden teşekkür ederim	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
1	Spor tesislerimiz sayısal bakımdan yeterlidir.					
2	Spor tesislerimiz nitelik bakımından yeterlidir.					
3	Spor tesisleri içerisindeki derslikler yeterlidir.					
4	Spor tesislerimizin havalandırma sistemi yeterlidir.					
5	Spor tesislerimizin ıslıklandırması yeterlidir.					
6	Spor tesislerinde çalışan personelin yaptığı işle ilgili bilgileri yeterlidir.					
7	Spor tesisleri ısı bakımından yeterlidir.					
8	Spor tesislerimiz soyunma odası, duş, tuvalet ve lavabolar yeterlidir.					
9	Spor tesislerimiz bilgi teknolojisi (projeksiyon, akıllı tahta, iletişim vb.) donanımı açısından yeterlidir.					
10	Spor tesislerimiz sağlığa uygunluk açısından yeterlidir.					
11	Spor tesislerimiz sosyal tesislerin kullanımı bakımından yeterlidir.					
12	Spor tesislerimiz araç-gereç bakımından yeterlidir.					
13	Spor tesislerinin kullanım planlanması müdürlüğümüz tarafından yapılmaktadır.					
14	Spor tesislerinin kullanım planlanması Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü tarafından yapılması sorunları artırmaktadır.					
15	Spor tesislerinden lisanslı sporcu dışında kimse faydalanamamaktadır.					
16	Antrenman ve sportif faaliyetlerin bazıları kamu kuruluşlarına veya özel sektöre ait spor tesislerinde yapılmaktadır.					
17	İl faaliyetleri ile diğer sportif faaliyetlerin çakışması, antrenmanları olumsuz yönde etkilemektedir.					
18	Spor tesislerinin yetersiz olması il yönetiminin ilgisizliğinden kaynaklanmaktadır.					
19	Spor tesislerinin yetersiz olması Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü yönetiminin ilgisizliğinden kaynaklanmaktadır.					

20	Kurumumuzdaki spor tesislerinin yetersizliğinin ana nedeni siyasi iktidarların spora gereken desteği vermemesinden kaynaklanmaktadır					
21	Spor tesislerinin yeterliliği spor kalitesi açısından önemlidir.					
22	Spor tesis ve araç ve gereçlerinin yeterli olması zaman ve malzeme israfını azaltarak sportif faaliyetlerin amacına ulaşmasında etkindir.					
23	Sportif branşlar, amacına uygun tam donanımlı tesislerde yapılmalıdır					
24	Spor kalitesi bakımından her branşın kendine ait spor tesisleri olmalıdır.					
25	Spor tesislerinin yetersiz olduğu yerlerde yeni branşların açılması kalitesini olumsuz etkilemektedir.					

EK 3: TUNCELİ GENÇLİK ve SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜNE BAĞLI SPOR TESİSLERİ

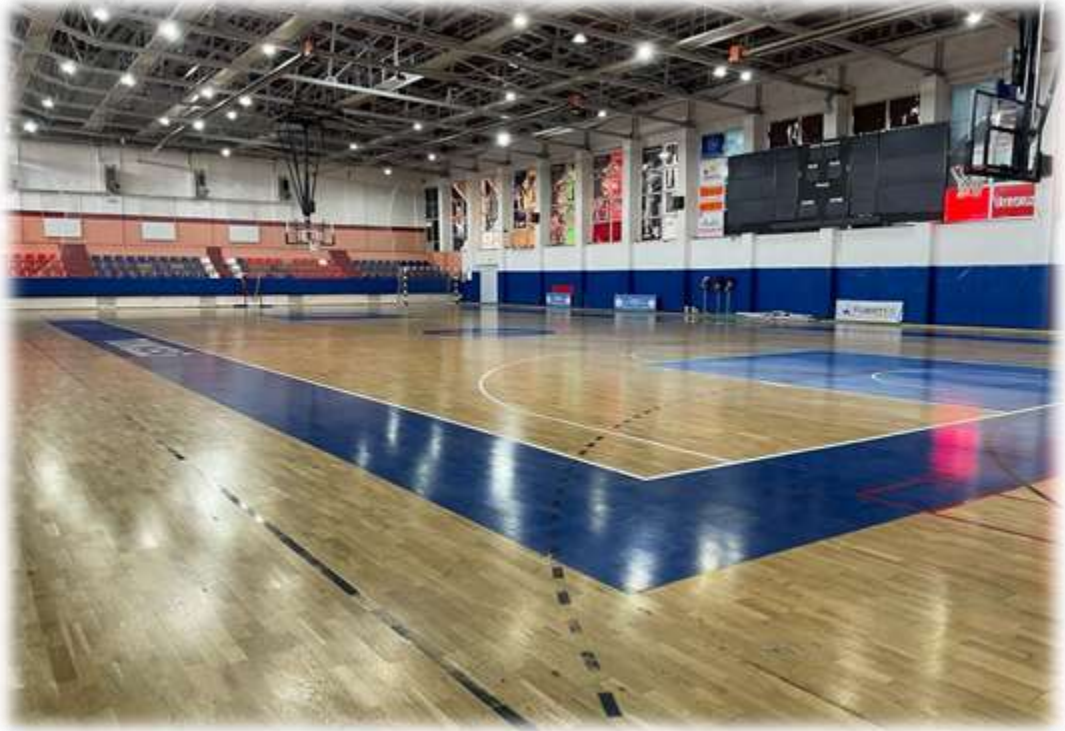
1. Tunceli Atatürk Stadyumu

2. Yarı Olimpik Yüzme Havuzu

3. Tunceli Atatürk Spor Salonu

4. Tunceli Gençlik Merkezi

5. Yunus Emre Gençlik Merkezi

6. Merkez Şehit Kaymakam Muhammet Fatih Safitürk Su Sporları Merkezi

7. Çemişgezek Gençlik Merkezi

8. Çemişgezek İlçesi Sentetik Yüzeyli Futbol Sahası

9. Hozat İlçesi Kapalı Spor Salonu

10. Hozat İlçesi Sentetik Çim Yüzeyli Saha

11. Pertek, Ovacık ve Hozat İlçeleri Portatif Havuz

12. Mazgirt İlçesi Spor Salonu

13. Mazgirt Sentetik Çim Yüzeyli Futbol Sahası ve Çok Amaçlı Saha

14. Nazımiye İlçesi Spor Salonu ve Sentetik Çim Yüzeyli Futbol Sahası

15. Ovacık İlçesi Kayak Tesisi, Kapalı Spor Salonu ve Sentetik Çim Yüzeyli Saha

16. Ovacık İlçesi Gençlik Merkezi

17. Ovacık İlçesine Dağ Kızağı Tesisi

18. Pertek İlçesi Sentetik Çim Yüzeyli Saha

19. Pertek İlçesi Kapalı Spor Salonu

20. Pertek Su Sporları Merkezi

